

دعاء؛ له كتاب او سنت خخه

ليکوال

اللہ - تعالیٰ - تہ محتاج وکتور: سعید بن علي بن وهف القحطاني

دعاء؛ له کتاب او سنت څخه

لیکوال

الله - تعالیٰ - ته محتاج دکتور: سعید بن علی بن وهف
القحطانی

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

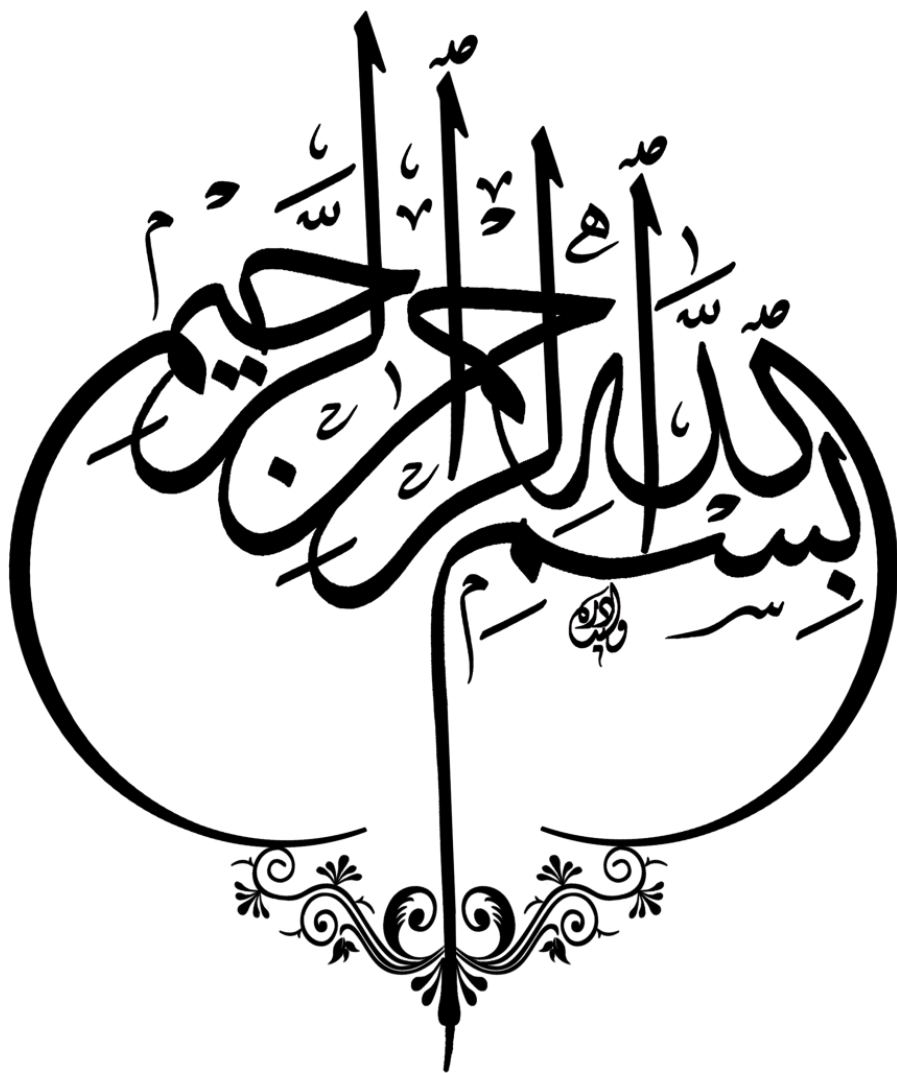
P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

دعاء؛ له کتاب او سنت څخه

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ [الأعراف: 180]

او خاص د الله لپاره تر ټولو بښکلي نومونه دي، نو تاسو الله په دغو (نومونو) سره بلئ او هغه کسان پرېږدئ چې د هغه په نومونو کې الحاد (کوږوالی) کوي، ژر به هغوی ته د هغو عملونو بدله (سزا) ورکړی شي چې هغوی به کول¹

¹ سورة الأعراف، الآية: 180.

المتین: سخت ځواکمن ذات چې ځواک یې پای نه لري او په کړنو کې سختي نه ویني

پټ	څرگند ښکاره	تر ټولو وروستی	تر ټولو مخکښی	الله
هرڅه اوریدنکی	د ډیر لوی شان خاوند	تر ټولو پورته لوی د عزت خاوند	لور	د لوی مرتبې خاوند
پرتولو غالب	د حمد او تعریف لایق	خبرداره	پراخ علم لرونکی	هر څه لیدونکی
المتین	ځواکمن	د قدرت ښکاره کوونکی	د قدرت خاوند	ځواک لرونکی
بخښونکی	د گناه عفو کوونکی	ډیر مهربان	د لوی حکمت خاوند	غني؛ پي نیازه
ساتونکی	هر وخت په هر ځای کي حاضر او ناظر	لوی ساتونکی	ډیر ژر توبه قبلوونکی	ډیر بخښونکی
الشاکر: هغه ذات چې په لږ عمل ډیره بدله ورکوي	ډیر محبت کوونکی	دعا قبلوونکی	نږدې	په بارکیو پوه
پرتولو زورور	زورور	پي نیازه	سردار	الشکور: د بنده د اعمالو قدر کوونکی
له ټولو عیبونو څخه پاک	فیصله کوونکی	سمه لار ښوونکی	د ټولو لپاره کافی	تر ټولو زبردست
ډیر رحم کونکی	ډیر مهربانه	هر شی ورکوونکی	نيکي کوونکی	د ټولو نقصاناتو څخه پاک
مطلق	اسانوونکی	ډیر شفقت کوونکی	ډیر سخا کوونکی	سخا کوونکی
پیدا کوونکی	ډیر قائم ساتونکی	همیشه ژوندی پاته کیدونکی	ډیر روزي ورکوونکی	روزي ورکوونکی

نوښتگر	د لویې خاوند، د هر شي پیدا کونکی	یو او یوازي	د ټول جهان مالک	حقيقي بادشاه
احاطه کوونکی	ساتونکی او نگهبان	امن ورکوونکی	صورت جوړونکی	ساه اچوونکی
حق	پراخي ورکوونکی	کفایت کوونکی	لوی کار ساز	مخلوق ته په روزی سره قوت ورکوونکی
معبود	ډیر ستر او پوښوونکی	ډیر حیا کوونکی	نرمي کوونکی	ښایسته
وروسته کوونکی	مخکي کوونکی	ورکوونکی	پراخه روزي ورکوونکی	د هر شي منع کوونکی
ملا تر کوونکی	ولی او بادار	مدد کار	احسان کوونکی	ښکاره کوونکی
د ټول جهان مالک		شفا ورکوونکی		
د اسمانونو او ځمکې نوښتگر ²		د خلکو راټولونکی، د اسمانونو او ځمکې رڼا، د عظمت او عزت خاوند		

[۲²] دغه نومونه له کتاب او سنت څخه له خپلو دلایلو سره په کتاب : (شرح أسماء الله الحسنى في ضوء الكتاب والسنة) کې وگورئ ... د لیکوال .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سریزه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّم
تَسْلِيمًا كَثِيرًا. أَمَّا بَعْدُ:

دا زما د کتاب ((الذِّكْرُ وَالِدُعَاءُ وَالْعِلَاجُ بِالرُّقِيِّ مِنَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ)) [۳]
لنډیز دی، چې ما د دعا برخه لنډه کړې ده؛ د استفادې د اسانه کولو لپاره چې
دعاګانې او ګټورې ګټې اضافه کړې، ان شاء الله تعالی، او زه له الله – عزوجل
– څخه په خپلو ښکلو نومونو او لوړ صفتونو سوال کوم چې د خپل عزتمن
مخ لپاره یې خاص وګرځوي، ځکه چې هغه مددګار او پر هغه قادر دی. 3
وَصَلَّى اللَّهُ، وَسَلَّم، وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ، وَأَصْحَابِهِ، وَأَتْبَاعِهِ
بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

لیکنه

سعید بن علی بن وهف القحطاني

د شعبان د میاشتې په ۱۴۰۸ هجري کال کې لیکل شوی دی

[۳] ۳ او الحمد لله پورتنی د احادیثو ټولګه له پراخه تخریج سره په څلورو ټوکونو کې
چاپ شوی. په لومړي او دویم ټوک کې اذکار ((حصن المسلم))، په دریم ټوک کې دعاګانې،
او په څلورم ټوک کې په دم او دعا سره درملنه.

د دعا فضيلت

الله تعالیٰ فرمایلي: (او ستاسو رب فرمايي: تاسو ما وبلئ چې زه ستاسو دعا قبوله ڪرم. بپشڪه هغه ڪسان چې زما له عبادت نه تڪبر کوي، ژرده چې دوی به دوزخ ته ننوځي، په داسي حال کي چې خوار او ذليله به وي)⁴، او الله تعالیٰ فرمایلي:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾ [البقرة: 186]

(او ڪلهه چې زما په باره کي له تا نه زما بنده ڪان تپوس وڪري، نو يقيناً زه قريب یم، دعا ڪوونکي دعا قبولوم ڪلهه چې له ما نه دعا غواڙي، پس دوی دې زما حڪم ومني، او پر ما دې ايمان راوڙي، د دې لپاره چې دوی سمه لار ومومي). او رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي: ((الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ))، (دعا عبادت دی)، ستاسو رب فرمایلي دي: ((ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ))⁵، ((ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ))⁶، (تاسو ما وبلئ چې زه ستاسو دعا قبوله ڪرم). او هغه صلی

⁴ حاکم په 541/1، او زوائد په مسند البزار، 442/2، ٽوک 2177، او الطبراني په 1435 ٽوک کي تخريج ڪري دی، او الهيتمي په مجمع الزوائد، 10 / 179: کي ذکر ڪري دي. (د طبراني اسناد جيد دی).

⁵ ترمذي 566 / 5 او 462 / 5 په شمېره 3573، او احمد 3 / 18 شمېره 11150 روايت ڪري، او الباني په صحيح الجامع الصغير 5 / 116، او صحيح سنن الترمذي 3 / 140 کي صحيح ڪيلى دی.

⁶ اصل وگورئ، 3 / 863 – 926.

الله عليه وسلم فرمایلي دي: ((إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا))، (په حقيقت کې ستاسو پروردگار - تبارک و تعالی - ډیر حیاناک عزتمن دی، له خپل بنده نه حیا کوي، کله چې لاسونه ورته پورته کړي او بېرته یې تش ورگرځوي). او هغه **صلى الله عليه وسلم** فرمایلي: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِنْثَمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمٍ ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تُعَجَّلَ لَهُ دَعْوَتُهُ ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا))، قَالُوا : إِذَا نُكِّرْتُ ؟ ، قَالَ : ((اللَّهُ أَكْثَرُ)). (هیڅ مسلمان نشته چې دعا وکړي او گناه او د خپلوی پرې کول پکې نه وي، مگر دا چې الله به هغه ته له دريو شيانو څخه يو ورکړي: يا به د هغه دعا ژر تر ژره قبوله کړي، او يا به یې په آخرت کې د هغه لپاره ذخيره کړي، او يا به د هغه په اندازه له هغه څخه بدی ليرې کړي)) هغوی وويل: نو زیاته به یې کړو؟ وپې فرمایلي: (الله زیات دی) [۸] [۹].

د دعا آداب او د اجابت سببونه:⁷

۱- له الله سره اخلاص.

۲- چې د الله تعالی په حمد او ثنا سره پیل وکړي، او په رسول الله **صلى الله عليه وسلم** درود ووايي، او په همدې سره درود پای ته رسوي.

۳- په دعاء کې عزم، او قبلېدو باندې یقین کول.

۴- د دعاء ډیر تکرارول (اصرار کول) او بېرته نه کول.

۵- په دعا کې د زړه حضور ساتل.

⁷ دغه آداب او د اجابت اسباب سره له دلایلو یې په اصل کې 927/3- 975 وگورئ.

- ۶- د هوسايڼې او مصيبت په وخت کې دعا کول.
- ۷- سوال يوازې د الله تعالیٰ څخه غوښتل کېږي.
- ۸- خپلې کورنۍ، مال، او اولاد او يا د خپل ځان لپاره له ښه څخه ډډه کول.
- ۹- د دعاء په وخت کې غږ ټيټ ساتل، د ټيټ او لوړ اواز تر منځه.
- ۱۰- گناه باندې اقرار کول، او د هغه څخه بخښنه غوښتل، او نعمت باندې اقرار کول، او نعمت باندې د الله تعالیٰ شکر ادا کول.
- ۱۱- په دعا کې له سجعي او شاعري څخه ډډه کول.
- ۱۲- عاجزي، خشوع، رغبت او وېره.
- ۱۳- له توپي سره د ظلمونو او حقونو بېرته گرځول.
- ۱۴- درې ځلې دعا تکرارول.
- ۱۵- قبلې ته مخامخ کېدل.
- ۱۶- په دعا کې د لاسونو پورته کول.
- ۱۷- که امکان ولري له دعا مخکې اودس کول.
- ۱۸- په دعاء کې تجاوز نه کول.

۱۹- دعا کوونکی باید له خپل ځان څخه پیل وکړي که چېرته و غواړي د بل چا لپاره دعا وکړي [۱۱].^۸

۲۰- الله جل جلاله ته د هغه په ښکلو نومونو او لورو صفتونو باندې توسل کول، یا د صالح عمل په وسیله چې دعا کوونکي په خپله ترسره کړي وي، او یا د ژوندي او حاضر صالح انسان په دعا سره.

۲۱- دا چې خوراک، خښاک او لباس له حلال مال څخه وي.

۲۲- د گناه او د خپلوی د پرې کولو لپاره به دعا نه کوي.

۲۳- په ښو به امر کوي او له بدو څخه به منعه کول کوي.

۲۴- له ټولو گناهونو څخه ځان ساتل.

وختونه، حالات او هغه ځایونه چې دعاگانې پکې قبلېږي [۱۲]:^۹

۱- د قدر شپه.

۲- د شپې وروستی برخه.

^۸ ثابته شوې ده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له خپل ځان څخه دعا پیل کړې، او دا هم ثابته ده چې له ځانه یې نده پیل کړې، لکه انس، ابن عباس، ام اسمعيل او نورو لپاره دعا کول. د دې مسئلې د تفصیل لپاره په صحیح مسلم د نووي شرحه، 144/15، او تحفة الأحوذی شرح سنن الترمذی، 328/9، او د فتح الباری شرح صحیح البخاری ج 281/1 ته مراجعه وکړئ.

^۹ دغه وختونه، حالات او ځایونه له تفصیلي دلایلو سره په اصل، 3 / 975-1117 کې وگورئ.

۳- د فرض لمونځونو څخه وروسته.

۴- د اذان او اقامت تر منځ.

۵- يو ساعت په هره شپه کې.

۶- د فرض لمونځونو لپاره د اذان پر مهال.

۷- د باران وريدو پر مهال.

۸- کله چې د الله په لاره کې صفونه خوځېدې کوي.

۹- د جمعې په ورځ يو ساعت.

او تر ټولو صحيح قول دا دی چې دا د جمعې په ورځ د مازديگر وروستی ساعت دی، او ممکن د خطبې او جمعې لمانځه ساعت وي.

۱۰- کله چې د زمزم اوبه په ريښتيني نيت سره وڅښل شي.

۱۱- په سجده کې.

۱۲- کله چې د شپې له خوبه پاڅيري، او په هغه څه چې په اثارو کې راغلي دعا وکړي.

۱۳- کله چې په اوداسه سره ویده شي او بيا د شپې له خوبه پاڅي او دعا وکړي.

۱۴- کله چې په (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، سره دعا وشي.

۱۵- د مړي له مړينې وروسته د خلکو دعا.

۱۶- په اخري تشهد کې د الله له حمد او ثنا او پر محمد -صلى الله عليه وسلم- درود ويلو وروسته دعا كول.

۱۷- كله چې له الله څخه د هغه په سپېڅلي نامه دعا وكړاى شي، كله چې هغې سره بلنه وكړى شي اجابت كوي يې، او كله چې ترې څه وغوښتل شي، وركوي يې [۱۳].¹⁰

۱۸- د مسلمان دعا د خپل مسلمان ورور لپاره د هغه په غياب كې.

۱۹- په عرفات كې د عرفې د ورځې دعا.

۲۰- د رمضان په مياشت كې دعا.

۲۱- كله چې مسلمانان د ذكر په مجلس كې راغونډ شي.

۲۲- د مصيبت پر مهال په: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا) سره دعا كول، يعنې (مور د الله يو او هغه ته ورگرځو. اى الله زما د مصيبت بدله راکړه، او د هغې څخه ماته غوره بدله راکړه).

۲۳- هغه مهال دعا كول چې انسان په زړه سره الله تعالى ته عرض كړى وي او په دعا كې سخت اخلاصمند وي.

۲۴- د مظلوم ښېراوې هغه چاته چې ظلم يې ورباندې كړى وي.

۲۵- د پلار دعا او د هغه ښېراوې د خپل زوى په حق كې.

¹⁰ [۱۳] اسم الله الاعظم په حديث نمبر ۲۰۳، ۱۰۴ او ۱۰۵ شمېرو سره په همدې كتاب كې وگورئ.

۲۶- د مسافر دعا.

۲۷- د روژه لرونکي دعا تر هغه وخته پورې چې روژه ماته کړي.

۲۸- د روژه ماتي پر مهال د روژه لرونکي دعا.

۲۹- د محتاج او ارمن دعا.

۳۰- د عادل امام دعا.

۳۱- د نیک اولاد دعا د خپل مور او پلار لپاره.

۳۲- د اودس نه وروسته دعا که چېرته په ثابتو شوو دعاگانو سره دعا وکړي.

۳۳- د کوچنی جمرې د ویشتلو نه وروسته دعا.

۳۴- د منځنی جمرې له ویشتلو نه وروسته دعا.

۳۵- د کعبې دننه دعاء کول، او څوک چې حجرې دننه لمونځ وکړي هغه د کعبې څخه شمېرل کيږي.

۳۶- صفا (غونډۍ) د پاسه دعا کول.

۳۷- د مروه (غونډۍ) د پاسه دعا کول.

۳۸- په مشعر الحرام کې دعا کول.

او مؤمن په هر ځای کې چې وي هر وخت خپل رب نه دعا غواړي، الله تعالی فرمائي:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا

لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ [البقرة: 186]

(او کله چې زما په باره کې له تا نه زما بنده کان پوښتنه وکړي، نو یقیناً زه نږدې یم، د دعا کوونکي دعا قبلوم کله چې له ما نه دعا غواړي، پس دوی دې زما حکم ومني، او پر ما دې ایمان راوړي، د دې لپاره چې دوی سمه لار ومومي).¹¹، مگر دا وختونه، شرایط او ځایونه د ډیرو ځانگړتیاوو څخه برخمن دي.

¹¹ [١٤] سورة البقره، آیت: ١٨٦.

له كتاب او سنت خخه دعا

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَوَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ لَأَنْبِيَّ بَعْدَهُ.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ
يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: 1-7]

1- (د الله په نامه سره (شروع کوم) چې ډېر زيات مهربان، ډېر حده رحم کونکی دی * ټول (د کمال) صفتونه خاص د الله لپاره دي چې د ټولو عالمونو ښه پالونکی دی * ډېر زيات مهربان، ډېر حده رحم کونکی دی * د بدلې د ورځې مالک * مونږ خاص ستا عبادت کوو او خاص له تا نه مدد غواړو * ته مونږ ته سمه (ښه) لاره وښايه * د هغو خلقو لاره چې تا پر هغوی باندي انعام کړی دی؛ چې نه پر هغوی باندي غضب شوی او نه گمراهان دي). 12.

﴿... رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾﴾ [البقرة: 127]

2- (زمونږ نه (دا عمل) قبول کړه، ته چې ږي، خاص ته، ښه اورېدونکی، ښه عالم ږي) 13.

12 سورة الفاتحة، آيتونه 1-7.

13 سورة البقرة، آيت: 127.

﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: 128]

3- (او زمونیرہ توبہ قبولہ کرہ، یقیناً ہمدانہ دہر سبہ توبہ قبولونکی، بی حدہ رحم کونکی بی).¹⁴.

﴿... رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: 201]

4- (ای زمونیرہ! مونیرہ تہ پہ دنیا کی نعمت راکرہ او پہ آخرت کی (ہم) نعمت راکرہ او مونیرہ د اور لہ عذابہ وساتہ).¹⁵.

﴿... سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: 285]

5- (مونیرہ واوربدل او مونیرہ خبرہ ومنلہ (مونیرہ) ستا (نہ) بخبسنہ (غوارو) ای زمونیرہ رہ! او خاص تا تہ بہر تہ درتگ دی).¹⁶.

﴿... رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُمْ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَعَظُفْنَا وَعَظُفْنَا وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: 286]

¹⁴ سورة البقرة، آیت : 128.

¹⁵ سورة البقرة، آیت : 201.

¹⁶ سورة البقرة، آیت : 285.

6- (ای زمونږه ربه! مونږ مه نیسه که مونږ (څه حکم) هېر کړو، یا مونږ غلطې وکړو، ای زمونږه ربه! او په مونږ باندې بوج مه ږده؛ لکه څنګه چې تا هغه (بوج) ایښی و په هغو خلقو باندې چې له مونږ نه مخکې وو، ای زمونږه ربه! او پر مونږ باندې داسې څه مه راباروه چې په مونږ کې د هغو (د اوچتولو) هېڅ طاقت نه وي او مونږ ته معافي وکړه او مونږه وبخښه او پر مونږ رحم وکړه، هم ته زمونږ کارساز یې، نو د کافر قوم په خلاف ته زمونږ مدد وکړه) 17.

﴿رَبَّنَا لَا تُرْغُ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

الْوَهَّابُ﴾ [آل عمران: 8]

7- (ای زمونږه ربه! زمونږ زړونه مه کږوه وروسته له دې چې تا مونږ ته سمه لار وښودله او مونږ ته له خپلې خوا نه رحمت راکړه، یقیناً هم ته، (د نعمت او رحمت) یې حده عطا کوونکی یې) 18.

﴿... رَبَّنَا إِنَّا أَمَتَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [آل عمران: 16]

8- (ای زمونږه ربه! یقیناً مونږ ایمان راوړی دی، نو مونږ ته زمونږ گناهونه وبخښه او مونږ د اور له عذابه وساته) 19.

﴿... رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [آل عمران: 38]

17 سورة البقرة، آیت: 286.

18 سورة آل عمران، آیت: 8.

19 سورة آل عمران، آیت: 16.

9- (اې زما ربه! ما ته له خپلې خوا نه ښه پاکيزه اولاد راکړه، يقيناً ته د دعا ښه اورېدونکي پي).²⁰

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران:

[53

10- (اې زمونږه ربه! مونږ ايمان راوړی دی په هغه څه چې تا نازل کړي دي او مونږ د رسول تابعداري کړې ده، نو ته مونږه (د حق) له گواهي کوونکو سره وليکه).²¹

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: 147]

11- (اې زمونږه ربه! مونږ ته زمونږ گناهونه او په خپل کار کې زمونږه اسراف کول (له حد نه تېرېدل) وبخښه او زمونږه (پښې) قدمونه ټينگ کړه او د کافر قوم په مقابله کې زمونږ مدد وکړه).²²

²⁰ سورة آل عمران، آيت: 38.

²¹ سورة آل عمران، آيت: 53.

²² سورة آل عمران، آيت: 147.

﴿... رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّتَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَعَآئِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾﴾ [آل عمران: 191-194]

12- (اې زمونږه ربه! تا دا عبث نه دي پيدا كړي، تا لره پاكې ده، نو ته مونږه (د جهنم) له اور نه بچ كړه. * اې زمونږه ربه! بېشكه ته چې څوك اور ته داخل كړې، نويقيتًا تا هغه رسوا كړ او د ظالمانو لپاره هيڅوك مدد كوونكي نشته. * اې زمونږه ربه! بېشكه مونږه يو اواز كوونكي واوږېده، چې ايمان ته يې بلنه كوله، (او دا يې ويل) چې په خپل رب باندې ايمان راوړئ، نو مونږ ايمان راوړ، اې زمونږه ربه! نو ته مونږ ته زمونږ گناهونه وبخښه او له مونږ نه زمونږ بدۍ لرې كړه او مونږ ته وفات راکړه، په داسې حال كې چې د نېكانو له ډلې سره يو * زمونږه ربه! او مونږ ته هغه (ثوابونه) راکړه چې تا له مونږ سره د خپلو رسولانو په ژبه (د هغو) وعده كړې ده، او د قيامت په ورځ مونږ مه رسوا كوه، بېشكه ته د وعدې مخالفت نه كوي).²³

﴿... رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾﴾ [المائدة: 83]

²³ سورة آل عمران، آيتونه: 191-194.

13- (ای زمونږه ربه! مونږ ایمان راوړی دی، نو ته مونږ له گواهي کوونکو سره وليکه).²⁴

﴿... رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾﴾

[الأعراف: 23]

14- (ای زمونږه ربه! مونږ پر خپلو ځانونو ظلم کړی دی او که چېرې ته مونږ ونه بخښې او پر مونږ رحم ونه کړې (، نو) مونږ به خامخا لازماً له تاوانيانو څخه شو).²⁵

﴿*... رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾﴾ [الأعراف: 47]

15- (ای زمونږه ربه! مونږ له ظالم قوم سره مه یو ځای کوه).²⁶

﴿... أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾ * وَآكُتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ... ﴿١٥٦﴾﴾ [الأعراف: 155-156]

²⁴ سورة المائدة، آيت: 83.

²⁵ سورة الأعراف، آيت: 23.

²⁶ سورة الأعراف، آيت: 47.

16- (ای الله!) ته زمونږ کارساز یې، نو ته مونږ ته بخښنه وکړه او پر مونږ رحم وکړه او ته تر ټولو غوره بخښونکی یې * او ته زمونږ لپاره په دې دنیا کې ښېکڼه ولیکه او په آخرت کې هم)).²⁷

﴿... حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (١٢٩)

[التوبة: 129]

17- (ما ته الله کافي دی، نشته دی هېڅ لایق د عبادت مگر هغه دی، خاص په هغه باندې ما توکل کړی دی او هم هغه د عظیم عرش مالک دی).²⁸

﴿... رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٥) وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ﴾ (٨٦) [يونس: 85-86]

18 - (ای زمونږه ربه! مونږ د ظالمو خلقو لپاره فتنه مه جوړوه. او په خپل رحمت سره مونږ ته له کافرو خلقو نه نجات راکړه).²⁹

﴿... رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي

أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٤٧) [هود: 47]

²⁷ سورة الأعراف، آيتونه: 155-156.

²⁸ سورة التوبة، آيت: 129.

²⁹ سورة يونس، آيتونه: 85-86.

19- (ای زما ربه! ببشکه زه په تا پورې پناه نیسم له دې نه چې له تا نه د هغه څه سوال وکړم چې ما ته د هغه په باره کې څه علم نه وي او که ته ما ته بخښنه ونه کړې او پر ما رحم ونه کړې (،نو) شم به زه له تاوانیانو نه).³⁰.

﴿...السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّالِحِينَ﴾ [يوسف: 101]

20- (ای الله! (ای د اسمانونو او ځمکې پیدا کوونکيه! په دنیا او اخرت کې هم ته زما کارسازې، ته ما ته وفات راکړه، په داسې حال کې چې مسلمان یم او ته ما له نېکانو صالحانو سره یو ځای کړه)³¹.

﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ [إبراهيم:

35]

21- (ای زما ربه! ته دا ښار د امن والا وگرځوه، او ما او زما زامن د بتانو د بندګۍ نه وساته).³²

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [إبراهيم: 40]

³⁰ سورة هود، آیت: 47.

³¹ سورة يوسف، آیت: 101، او د زیاتي فایدې لپاره: کتاب الفوائد، د ابن القيم، 436 ، او 437 مخونه وګوره.

³² سورة إبراهيم، آیت: 35.

22- (ای زما ربه! ته ما د لمونخ همبشه قایمونی وگرخوه او زما له اولاد خني هم (د لمانخه قایمونی وگرخوه)³³ ، ای زما ربه! او ته زما دعا قبوله کړي.

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ [إبراهيم: 41]

23- (ای زمونږ ربه! ته ما وبخښه و زما مور و پلار او مومنان په هغې ورځ چې حساب به قایمېږي).³⁴

﴿... رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ [الكهف: 10]

24 - (ته مونږ ته له خپل جانب نه رحمت راکړه او زمونږ لپاره زمونږ په دې کار کې (اسباب د) هدایت برابر کړه).³⁵

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٣٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٣٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّي لِسَانِي ﴿٣٧﴾

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٣٨﴾﴾ [طه: 25-28]

25- (ای زما ربه! ته ما لره زما سينه (خلاصه) پرانيځهي * او ما ته زما کار اسان کړه. او زما له ژبې نه غوټه پرانيځه)³⁶.

³³ سورة إبراهيم، آيت: 40.

³⁴ سورة إبراهيم، آيت: 41.

³⁵ سورة الكهف، آيت: 10.

³⁶ سورت طه : 25-28 آيتونه

﴿... رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: 114]

26- (ای زما ربه ما ته (زما) په علم کې زیاتوالی راکړې).³⁷

﴿... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: 87]

27- (نشته هېڅ لایق د عبادت مگر ته یې، ته پاک یې، بېشکه هم زه له ظالمانو څخه یم).³⁸

﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ [الأنبياء:

[89]

28- (ای زما ربه! ما یواځې (پې اولاده)³⁹ مه پرېږده او ته ترتولو غوره وارث

یې).

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

[المؤمنون: 97-98]

³⁷ سورت طه، آیت: 114.

³⁸ سورت الأنبياء، الآيت: 87.

³⁹ سورت الأنبياء، آیت: 89.

29- (ای زما ربه! زه په تا پورې پناه نیسم د شیطانانو له وسوسو نه. او زه په تا پورې پناه نیسم ای زما ربه! له دې نه چې دوی ما ته حاضر شي)⁴⁰.

﴿... رَبَّنَا عَامِنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: 109]

30- (ای زمونږ ربه! مونږ ایمان راوړی دی، نو ته مونږ ته بخښنه وکړه او پر مونږ رحم وکړه او ته تر ټولو ډېر غوره رحم کوونکی یې).⁴¹

﴿... رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: 65]

31- (ای زما ربه! بخښنه وکړه او رحم وکړه او ته تر ټولو ډېر غوره رحم کوونکی یې).⁴²

﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ [الفرقان: 66]

32- (ای زمونږ ربه! ته زمونږ نه د جهنم عذاب وگرځوه، بېشکه د هغه عذاب همېشه لازمېدونکی دی).⁴³

﴿... رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾

[الفرقان: 74]

⁴⁰ سورت المؤمنون، آیتونه: 97- 98.

⁴¹ سورت المؤمنون، آیت: 109.

⁴² سورت المؤمنون، آیت: 118.

⁴³ سورت الفرقان، آیت: 65- 66.

33- (ای زمونږه ربه! ته مونږ ته زمونږ له ښځو نه او زمونږ له اولادونو نه د سترگو ښځو والی راوبخښه او ته مونږ د متقیانو امام وگرځوه)⁴⁴.

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾﴾ [الشعراء: 83-85]

34- (ای زما ربه! ما ته حکم (علم و حکمت) راکړه او ما له نېکانو سره پیوست کړه. * او زما لپاره په وروستنو خلقو کې د صدق ژبه (نېکنامی) وگرځوه. او ما د نعمتونو د جنت له وارثانو څڼی وگرځوه)⁴⁵

﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ [الشعراء: 87-89]

35- (او ته ما مه شرموه په هغې ورځ کې چې خلق به بیا ژوندي کولی شي. * په هغې ورځ چې نه به مال نفع رسوي او نه زامن. مگر هغه چا ته چې الله ته په ډېر سلامت زړه راغی.)⁴⁶

﴿... رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾﴾ [النمل: 19]

⁴⁴ سورت الفرقان، آیت: (74).

⁴⁵ سورت الشعراء، : 83-85 آیتونه.

⁴⁶ سورت الشعراء، آیتونه: 87-89.

36- (ای زما ربه! ته ما ته الهام او توفیق راکړه چې زه ستا د هغو نعمتونو شکر وباسم چې تا په ما او زما په مور او پلار انعام (او پېرزو) کړي دي او دا چې زه داسې نېک عمل وکړم چې ته یې خوښوې، او ته ما په خپل رحمت سره په خپلو نېکو بنده گانو کې داخل کړه.)⁴⁷

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

[القصص: 16]

37 (ای زما ربه! بېشکه ما په خپل ځان ظلم کړی دی، نو ته ما ته بخښنه وکړې.)⁴⁸

﴿... رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: 21]

38- (ای زما ربه! ته ما ته له ظالم قوم نه نجات راکړې.)⁴⁹

﴿... عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ [القصص: 22]

39- (امېد دی چې زما رب به ما ته نېغه لار راوښيي.)⁵⁰

﴿... رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ [القصص: 24]

⁴⁷ سورت النمل، آیت: 19.

⁴⁸ سورت القصص، آیت: 16.

⁴⁹ سورت القصص، آیت: 21.

⁵⁰ سورت القصص، آیت: 22.

40- (اې زما ربه! بېشکه زه هر هغه خيز ته چې ته يې ما ته نازلوي له خيره ځني؛ محتاج يم).⁵¹

﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ [العنكبوت: 30]

41- (اې زما ربه! د فسادي قوم په مقابله کې ته زما مدد وکړه).⁵²

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [الصافات: 100]

42- (ې زما ربه! ته ما ته (زوی) راکړې، چې له صالحانو ځني وي).⁵³

﴿...رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا

تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأحقاف: 15]

43- (اې زما ربه! ته ما ته (الهام او) توفيق راکړه چې زه ستا د هغه نعمت

شکر ادا کړم چې تا په ما او زما په مور او پلار انعام کړی دی او دا چې زه داسې

نېک عمل وکړم چې ته يې خوښوي او ته زما په اولاد کې صلاحیت (او نېکي)

کېږده، بېشکه ما تا ته توبه کړې ده او بېشکه زه له مسلمانانو ځيني يم).⁵⁴

⁵¹ سورت القصص، آیت: 24.

⁵² سورت العنكبوت، آیت: 30.

⁵³ سورت الصافات، آیت: 100.

⁵⁴ سورت الأحقاف، آیت: 15.

﴿... رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: 10]

44- (ای زمونږه ربه: ته مونږ ته مغفرت وکړه او زمونږ هغو وروڼو ته چې زمونږ نه یې په ایمان سره سبقت (او پومبی والی) کړی دی او ته زمونږ په زړونو کې د هغو کسانو لپاره هېڅ بغض (او کینه) مه پیدا کوه چې ایمان یې راوړی دی ای زمونږه ربه! بېشکه ته ډېر نرمي کوونکی، یې حده رحم کوونکی یې)⁵⁵

﴿... رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [المتحنة: 4]

45- (ای زمونږه ربه! خاص په تا باندې مونږ توکل کړی دی او خاص تا ته مو رجوع کړې ده او خاص تا ته بېرته درتگ دی).⁵⁶

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

﴿[المتحنة: 5]

46- (ای زمونږه ربه! ته مونږ د کافران شویو خلقو لپاره (ځای د) فتني مه گرځوه او ته مونږ ته مغفرت وکړه ای زمونږه ربه! بېشکه هم دا ته ډېر غالب، ښه حکمت والا یې).⁵⁷

⁵⁵ سورت الحشر، آیت: 10.

⁵⁶ سورت المتحنة، آیت: 4.

⁵⁷ سورت المتحنة، آیت: 5.

﴿... رَبَّنَا أَتَمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التحریم: 8]

47- (ای زمونره ربه! ته مونبر ته زمونبر رنا پوره کړه او مونبر وبخبنه، بېشکه ته په هر شي باندې بڼه قادر یې).⁵⁸

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ [نوح: 28]

48- (ای زما ربه! ته ما وبخبنه او زما مور او پلار او هغه خوک (هم) چې زما کور ته داخل شي، چې ایمان لرونکی وي او مومن سړي او مومني بڼخي (وبخبنه)).⁵⁹

﴿... فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا أُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ [البقرة: 213]

49- (ای الله ما ته په خپلې ارادې سره د هغه څه په اړه هدایت وکړه چې هغوی (کافرانو) په کې اختلاف کړی و او یوازې ته سمې لارې ته هدایت کوې هغه چا ته چې وې غواړې).⁶⁰

⁵⁸ سورت التحريم، آیت: 8.

⁵⁹ سورت نوح، آیت: 28.

⁶⁰ له بقرې سورت څخه اخیستل شوی دی، آیت: 213.

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾﴾ [البقرة: 269]

50- (ای الله! ما ته حکمت (د دین پوهه) راکړه، هغه حکمت چې چا ته ورکړ شي، نو یقیناً هغه ته ډېر لوی خیر ورکړی شو).⁶¹

﴿يَتَّبِعْتُمُ اللَّهَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ... ﴿٢٧﴾﴾ [ابراهيم: 27]

51- (ای الله! ما په ثابته خبره باندې مضبوط ولره، په دنيایي ژوند کې او په اخرت کې هم).⁶²

﴿... اللَّهُ حَبَبَ إِلَيْكُمْ الْأَيْمَنَ وَرَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٧﴾﴾ [الحجرات: 7]

52- (ای الله! مونږ ته ایمان محبوب وگرځوه او هغه زموږ په زړونو کې بنایسته کړه، او مونږ ته کفر او فسق او نافرمانی کول ناخوښ وگرځوه، او مونږ په نېغه لاره ولره).⁶³

⁶¹ له بقرې سورت څخه اخیستل شوی دی ، آیت :269.

⁶² له ابراهيم سورت څخه اخیستل شوی دی ، آیت :27.

⁶³ له حجرات سورت څخه اخیستل شوی دی ، 7 آیت.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَضَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ

شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾﴾ [التغابن: 16]

53- (ای اللہ! ما د خپل نفس له بخیلی خخه وساته او ما له کامیابانو خخه وگرځوه).⁶⁴.

54- ((اللهم آتنا في الدنيا حسنة، وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار))⁶⁵.

(ای اللہ مونږ ته په دنیا کی هم خیر راکړه او په آخرت کی هم خیر راکړه او د دوزخ له عذابه مو وساته).

55- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَسَرِّ فِتْنَةِ الْغَيْ، وَسَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ التَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَيْتَ التُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ))⁶⁶.

(ای اللہ زه پر تا د اور له فتني او د اور له عذابه پناه نیسم، او د قبر له عذابه او شتمنی له فتني، او د فقر له فتني خخه په تا پناه نیسم، ای اللہ پر تا د دجال د فتني له شر خخه پناه نیسم، ای اللہ! زما زړه د واورو او وریخو په اوبو ومینځه او زما زړه له گناهونو خخه داسې پاک کړه لکه څنگه چې ته سپیني

⁶⁴ له تغابن سورت خخه اخیستل شوی دی ، : 16 آیت.

⁶⁵ بخاري، په شمېره 4522، او شمېره 6389، او مسلم، په شمېره 2690.

⁶⁶ بخاري، په شمېره 832، او مسلم، 589 په شمېره روایت کړی دی.

جامې له ناپاكي څخه پاكوي او زما او د گناهونو تر منځه دومره لرې والي راوړله لكه څومره لرې والي دې چې د مشرق او مغرب تر منځ راوستي دي، اي الله زه پر تا له سستي، گناه او قرض څخه پناه نيسم)

56- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ)) 67.

(يا الله! زه پر تا له كمزوري، لتي، بزدلي، بخل، بوداوالي (زوروالي) نه پناه غواړم، او زه تاته د قبر له عذاب نه پناه دروړم او په تا د ژوند او مرگ له هر ډول فتنې څخه پناه نيسم).

57- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ)) 68.

(يا الله! تا ته پناه دروړم له سخت مصيبت څخه، او د راگيړولو د بدبختي څخه، او د (تقدير) له بدې فيصلي څخه، او له دې څخه چې دښمنان په ما (زما په مصيبت) خوشحاله شي).

⁶⁷ بخاري، په شمېره 2823، او مسلم، په شمېره 2706 روايت كړي دي.

⁶⁸ بخاري، په 6347 شمېره، او مسلم، په 2707 شمېره، او لفظ يې داسې دي: (كان رسول الله -صلى الله عليه وسلم- يتعوذ من جهد البلاء، ودرك الشقاء، وسوء القضاء، وشماتة الأعداء)، (رسول الله صلى الله عليه وسلم به له سخت مصيبت، د بدبختي له راگيړولو، او د (تقدير) له بدې فيصلي، او له دې چې دښمنان په ما (زما په مصيبت) خوشحاله شي، الله ته پناه وړم).

58- ((اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ)) 69.

(يا الله! ماته زما دين سم (برابر) كره، هغه چې زما د هرې چارې ساتونكي (بچ كوونكي) دى، او ماته زما دنيا سمه (برابره) كره، هغه چې زما ژوند په كې دى، او ماته زما آخرت سم (برابر) كره، هغه چې زما ورته بېرته گرځېدل دي، او ما ته ژوند د هرې ښېگڼې د زياتوالي لامل وگرځوه، او مرگ زما لپاره له هر شر څخه د راحت او آرامۍ لامل وگرځوه).

59- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ، وَالْغِنَى)) 70.

(يا الله! زه له تا څخه هدايت، تقوى، پاك لمني او مالداري غواړم).

60- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَرَكِّهْهَا أَنْتَ خَيْرٌ مَنْ رَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا)) 71.

(يا الله! زه له كمزورۍ، لتۍ، بزدلي، بخل، بودوالي (زوروالي) او د قبر له عذاب څخه تا ته پناه دروړم، يا الله ته زما نفس ته د هغه تقوا ورکړې، او هغه پاك كړې ته غوره پاكوونكي يې، ته د هغه دوست او مالک يې، يا الله! زه

69 مسلم، 2720 شمېرې روايت كړى دى.

70 مسلم 2721 شميره روايت كړى دى.

71 مسلم، په 2722 شميره روايت كړى دى.

له بې گټې علم څخه پناه غواړم، او د داسې زړه څخه چې عاجزي نه کوي (له الله تعالیٰ څخه نه وېرېږي)، او له داسې نفس څخه چې نه مړېږي، او له داسې دعا څخه چې نه قبلېږي).

61- (اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّدَادَ)⁷².

(اې الله! ما ته هدايت وکړه او ما ته سمه لار وښايه، اې الله! زه له تا څخه د هدايت او سمې لارې غوښتنه کوم).

62- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ)⁷³.

(يا الله! تا ته ستا د نعمت له زوال څخه پناه دروړم، او له دې چې روغتيا مې په ناروغتيا بدله نه شي، او پناه غواړم ستا له ناخاپه عذاب څخه، او ستا له ټولو غضبونو څخه).

63- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ))⁷⁴.

(اې الله! زه پر تا پناه د هغه څه له شر څخه پناه نيسم چې ما کړي دي، او د هغه څه له شر څخه چې ما ندي کړي).

⁷² مسلم 2725 شميره روايت کړی دی.

⁷³ مسلم په 2739 شميره روايت کړی.

⁷⁴ مسلم، 2716 شمېره روايت کړی.

64- (اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالِي، وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي) ⁷⁵،

اې الله زما مال او اولاد ډير كړه، او په هغه څه كې چې تا ماته راكړي دي
بركت واچوه) ،

([وَأَطِلْ حَيَاتِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَحْسِنْ عَمَلِي،] وَاعْفِرْ لِي) ⁷⁶.

او زما عمر ستا په اطاعت كې اوږد كړه، او زما عمل غوره وگرځوه، او ماته
بېننه وكړه).

65- ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ)) ⁷⁷.

(نشته د عبادت وړ پر حقه سره پرته له لوی او زغم لرونکي ذات څخه،
نشته د عبادت وړ په حقه سره پرته له الله تعالی څخه، چې د لوی عرش

⁷⁵ دغه دعا باندې انس رضي الله عنه ته د رسول الله صلى الله عليه وسلم دعا دلالت
كوي : (اې الله د هغه مال او اولاد ډير كړه او په هغه څه كې ورته بركت واچوه چې تا
وركړي دي) بخاري، په 1982 شمېره، او مسلم په 660 شمېرې سره روايت كړی دی.

⁷⁶ [79] بخاري په الادب المفرد 653 شمېرې، او الباني په سلسلة الاحاديث الصحيحه
كې 2241 شمېره او په صحيح الادب المفرد 244 كې مخ كې، او هغه څه چې د مربع
قوسونو په مينځ كې دي د هغه -صلى الله عليه وسلم- له قول څخه څرگنديږي، كله چې
ترې وپوښتل شو: په خلكو كې غوره څوك دى؟ هغه وفرمايل: ((هغه څوك چې اوږد
عمر او نيك عمل ولري)) ترمذي په 2329 شمېره او احمد په 17716 شمېره او الباني په
صحيح ترمذي 2/ 271 كې صحيح بللي، و له شيخ ابن باز رحمه الله څخه مې د دعا په
هكله وپوښته چې آيا سنت ده؟ هغه وفرمايل: (هو)

⁷⁷ [80] بخاري په شمېره 6345 او مسلم په شمېره 2730 كې.

خښتن دی، نشته د عبادت وړ پرته له الله تعالیٰ څخه، چې د آسمانونو، ځمکې او د عزتمن عرش رب دی). [۸۰]

66- ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَىٰ نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))⁷⁸.

يا الله! ستا رحمت ته امیدوار یم، نو ما خپل نفس ته د سترګې د رپ په اندازه هم مه سپاره، او زما ټول کارونه برابر کړه، بېشکه پرته له تا د عبادت لایق بل څوک نه شته).

67- ((لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ))⁷⁹.

(له تا پرته بل څوک د عبادت وړ نشته، ته پاک یې، بېشکه زه له ظالمانو څخه وم).

68- ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ

⁷⁸ ابو داود، په شمېره 5090، او احمد، 42/5، او الباني في صحيح ابو داود، 250/3، او په صحيح الأدب المفرد، 260، او اسناد يې علامه ابن باز په تحفة الأخيار، مخ 24 حسن بللی دی.

⁷⁹ ترمذي په 3505 شمیره، او حاکم، او ذهبي په 505/1 صحيح بللی او توافق يې ورسره کړی، او الباني په صحيح الترمذي 168/3 کې صحيح بللی، او د هغه لفظ : (د ذوالنون دعا چې کله د ماهي په گېډه کې و، نو اواز يې وکړ: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ))، (له تا پرته بل څوک د عبادت وړ نشته، ته پاک یې، بېشکه زه له ظالمانو څخه وم)، هيڅ مسلمان نشته چې دغه دعا وکړي مگر دا چې الله د هغه دعا قبلوي).

فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَيْبَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُرْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي))⁸⁰.

(يا الله! زه ستا بنده، ستا د بنده او ستا د وينځې زوي يم، زما ټنډه (د تنډې ويښتان) ستا په لاس کې ده، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا پرېکړه زما په اړه عادلانه ده، ستا په ټولو هغو نومونو له تا څخه سوال کوم، چې تا پرې خپل ځان نومولی، او يا دې له خپلو بندگانو څخه چاته بنودلی دی، او يا دې په خپل کتاب کې رالېږلی دی، او يا دې په پټ علم کې له ځان سره ساتلی، دا چې قرآن کریم زما د زړه پسرلی، او زما د سينې رڼا او زما د غمونو لرې کوونکی او زما د مصيبت او پریشاني له منځه وړونکی وگرځوه).

69- ((اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ))⁸¹.

(ای د زړونو اړوونکيه! زموږ زړونه ستا پر تابعدارۍ ټينگ کړه).

70- (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ)⁸².

(ای د زړونو نسکوروونکيه!، زما زړه ستا په دين همبښنی (ثابت) کړه).

⁸⁰ احمد، 391/1، 452، او حاکم 509/1، او حافظ په تخریج الاذکار کې حسن بللی، او البانی په تخریج الکلم الطیب کې دا صحیح بللی دی، ۷۳ مخ.

⁸¹ مسلم، په شمېره 2654.

⁸² ترمذي په 3522 شمیره، احمد، 182/4، حاکم 525/1، 528، او ذهبي صحیح بللی او له هغه سره موافق دی، او البانی په صحیح الجامع، 309/6، کې صحیح بللی، او په صحیح الترمذي 171/3 کې ام سلمه رضي الله عنها فرمائي: ((دا د هغه -صلى الله عليه وسلم- تر ټولو زیاته دعا وه)).

71- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْيَقِينَ] و [العَفْو] العَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))⁸³.

ای الله له تا خخه د(یقین) او (بخشبنی) عافیت غوبستنه په دنیا او آخرت کې کوم).

72- ((اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ))⁸⁴.

ای الله په ټولو چارو کې مونږ پایله ښه وگرځوه، او د دنیا له ذلت او د آخرت له عذابه مو وساته).

73- ((رَبِّ أَعْيِي وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ، وَأَنْصُرِنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى إِلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَرًا، لَكَ ذَكَرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوْاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ

⁸³ ترمذي په شمېره 3514 ، او بخاري په الادب المفرد کې په 726 شمېره ، او لفظ يې په ترمذي کې دی : ((سلوا الله العافية في الدنيا والآخرة))، ((له الله خخه په دنیا او آخرت کې د خیر غوبستنه وکړئ)) . او په بل روایت کې: ((سلوا الله العفو والعافية فإن أحداً لم يعط بعد اليقين خيراً من العافية))، ((له الله خخه ښه او عافیت وغواړئ، ځکه چې له یقین وروسته هیچا ته له یقین غوره څیز ندی ورکړ شوی پرته له عافیت خخه))، او الباني په صحیح ابن ماجه 180/3، او 185/3 کې صحیح بللی دی. 170/3، او هغه لره شواهد شته، او د امام احمد په مسند کې د احمد شاکر په ترتیب سره ترتیب کړی دی، 157-156/1 .

⁸⁴ احمد، 181/4، او الطبرانی په الکبیر، 1169/33/2، او په دعا کې، په شمېره 1436، او ابن حبان، په شمېره 2424، 2425 (موارد)، الحافظ الهیثمی په مجمع الزوائد، 178/10 کې ویلي: احمد او طبرانی د اسانیدو خلک ثقه دي.

تَوْتِي، وَاعْسِلْ حَوْتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي،
وَاسْأَلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي))⁸⁵

(پروردگاره، له ما سره مرسته وکړه، مگر زما پر خلاف له چا سره مرسته مه کوه، زما نصرت وکړه، مگر زما پر خلاف له بل چا سره نصرت مه کوه، زما چاره وکړه مگر زما خلاف چاره مه جوړوه، ما ته لارښوونه وکړه او زما لارښوونه آسانه وگرځوه، او ماته په هغه چا بریا راکړه چې پر ما ظلم کوي، اې ربه، ما شکرگزار (مندوی)، ذکر کوونکی، وېره کوونکی، اطاعت کوونکی، خشوع کوونکی، دعا کوونکی، او تا ته رجوع کوونکی وگرځوه، اې ربه توبه قبوله کړه، زما غم لرې کړه، زما دعاگانې قبولې کړه، زما قول (او ایمان) ثابت ولره، زما زړه ته هدایت وکړه، زما ژبه سمه کړه او زما د زړه بدوالی لرې کړه).

74- ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْنَاكَ مِنْهُ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ -صلى الله عليه وسلم- ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ -صلى الله عليه وسلم- ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاءُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))⁸⁶

(اې الله! مور له تا څخه د هغه خیر غوښتنه کوو چې ستا پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم له تا څخه غوښتلي دي، او د هغه څه له شر څخه تا ته

⁸⁵ بخاري په الادب المفرد شمېره 664، او ابوداود، 1510، 1511، او ترمذي، په شمېره 3551، ابن ماجه په شمېره 3830، احمد 127/1، او حاکم او الذهبي صحیح بللی او ورسره موافق دی، 519/1 او الباني په صحیح ابی داود، 414/1 کې صحیح بللی دی. او په ترمذي، 178/3 کې په شمېره دی.

⁸⁶ ترمذي، په 3521 شمېره، او ابن ماجه، په 3846 شمېره، په هماغې معنا سره، او ترمذي ویلي دي: ((دا حدیث حسن غریب دی))، او الباني په ضعیف الترمذي کې، 387 مخ کې ضعیف بللی دی.

پناه درورو چي ستا پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم ترې پناه غوښتې ده، او ته مرستندوى يې او رسول تا پورې اړه لري، او له الله پرته ځواک او طاقت والا نشته).

75- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِي))⁸⁷.

(اې الله زه پناه نيسم پر تا د خپل غور له شر څخه، زما د سترگو له شر څخه، زما د ژبې له شر څخه، زما د زړه له شر څخه او زما د مني له شر څخه.

76- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَدَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ))⁸⁸.

(اې الله زه پناه نيسم پر تا له پيس (برگي مرض)، ليونتوب، هډوکي خورونکي مرض او له بدو ناروغيو څخه پناه غواړم).

⁸⁷ ابو داود، په 1551 شمېره، او ترمذي، په 3492 شمېره، او نسائي، په شمېره 5470، او نور هم. او الباني په صحيح الترمذي، 166/3، او صحيح النسائي، 1108/3 کې صحيح بللى دى.

⁸⁸ ابوداود په شمېره 1554، نسائي په شمېره 5493، او احمد په شمېره 192/3، او الباني په صحيح النسائي شمېره 1116/3 او صحيح الترمذي 184/3 شمېره کې صحيح بللى دى.

77- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ))⁸⁹.

(ای الله زه تا ته د ناوړه اخلاقو، کړنو، او د هوا او هوس څخه پناه دروړم).

78- ((اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي))⁹⁰.

(يا الله! ته زيات بخشنونکی پتمن یې، بخښنه خوښوې، نو ماته بخښنه وکړه).

79- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ))⁹¹.

(يا الله له تا څخه د نېکۍ کولو، بډيو پرېښودلو، له مسکينانو سره مينې کولو غوښتنه کوم، او کله چې ته د خپلو بنده گانو د ازمايښت او عذاب پرېکړه وکړې، نو ما خپل لوري ته درواخله (مړ مې کړه) پرته له دې چې په فتني او

⁸⁹ ترمذي په شميره 3591، ابن حبان په شميره 2422 (موارد)، او حاکم په 532/1، او طبراني په الکبير شميره 36/19/19. او الباني په صحيح ترمذي 184/3 کې صحيح بللی دی.

⁹⁰ ترمذي، په شميره 3513، او نسائي په الكبرى په شميره 7712، او الباني په صحيح الترمذي شميره 170/3 کې يې صحيح بللی دی.

⁹¹ احمد دغه لفظ په شميره 243/5 او همدارنگه ترمذي په شميره 3235، کې حسن بللی دی، او وې ويل: ما له محمد بن اسماعيل - يعني بخاري - څخه وپوښتل او وې ويل: ((دا يو حسن او صحيح حديث دی)) او د حديث په پای کې هغه صلی الله عليه وسلم وفرمايل: ((دا حق دی، نو وې لولۍ او زده يې کړی)) او حاکم په شميره 521/1 کې، او الباني په صحيح ترمذي 318/3 کې يې صحيح بللی دی.

عذاب اخته شم، او له تا خخه ستا د مینې او د هغه چا د مینې غوښتنه کوم، چې له تا سره مینه کوي، او له هغه عمل سره مینه (محبت) در خخه غواړم، کوم عمل چې ستا مینې ته نږدېوالی کوي).

80- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرٍ مَا سَأَلْتُكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ [مَا اسْتَعَاذَ بِكَ] مِنْهُ [عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ]. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا))⁹²

يا الله! زه له تا خخه د ټول بېرني او وروستني خير غوښتنه کوم، هغه چې زه پرې خبر يم او هغه چې زه ترې ناخبره يم، او تا ته پناه دروړم له هر بېرني او وروستني شر خخه، هغه چې زه پرې خبر يم او هغه چې زه ترې ناخبره يم، يا الله! زه له تا خخه د هغه خير غوښتنه کوم چې له تا خخه ستا بنده او پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم غوښتي و، او تا ته له هغه شر خخه پناه دروړم له کوم خخه چې ستا بنده او پيغمبر پناه غوښتي وه، يا الله! زه له تا خخه جنت او هغه وينا او عمل غواړم چې جنت ته پرې نږدې کېدل کېږي، او له اور او هغې وينا او عمل خخه پناه غواړم چې په هغې سره اور ته نږدې کېدل

⁹² ابن ماجه په 3846 شمېره د هغه په لفظ، او احمد په 134/6 شمېره، او د اضافه لفظ او دويم د هغه دی، او حاکم او هغه يې صحيح بللی دی، او ذهبي له هغه سره توافق کړی دی، 521/1، او لومړی اضافه لفظ د هغه دی، او الباني په صحيح ابن ماجه، 327/2 کې صحيح بللی دی.

کبری، او له تا څخه غواړم چې هره فیصله (پرېکړه) چې زما په اړه کوي، هغه ماته خیر وگرځوي).

81- ((اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاخْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاخْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ))⁹³.

(يا الله تعالى ما په ولاړه، ناسته او خوب کې پر اسلام ټينگ وساته، او مه خوشحالي پر ما هيڅ حسد کوونکی دشمن، يا الله له تا څخه د ټول خیر غوښتنه کوم، چې خزاني يې ستا په لاس کې دي، او له هر شر نه چې خزاني يې ستا په لاس کې دي پناه غواړم).

82- ((اللَّهُمَّ افسَمَ لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَاتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَيَّ مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا))⁹⁴.

(يا الله! ستا له وېرې مونږ ته دومره (برخه) راکړه چې زمونږ او د گناهونو ترمنځ پرې لري والی راشي، او ستا له تابعداری څخه دومره (برخه) راکړه چې

⁹³ حاکم، 525/1 او ذهبي صحيح بللی او ورسره موافق دی، او الباني په صحيح الجامع 398/2 او سلسله الأحاديث الصحيحة کې حسن بللی دی، 54/4 په، 1540 شمېره

⁹⁴ [97] ترمذي په شمېره 3502، او الحاکم 528/1، او الذهبي صحيح کړی او ورسره موافق دی، او ابن سني په شمېره 446، او الباني په صحيح ترمذي 168/3، او صحيح الجامع 400/1 کې حسن بللی دی.

ستا جنت ته مو پرې ورسوې، او له باور (يقين) څخه دومره راکړه چې په هغه سره د دنيا مصيبتونه (ناورينونه) مونږ ته سپک (کم) کړې، يا الله مونږ ته زمونږ په غوږونو، سترگو او ټولو قوتونو تر هغه وخته چې دې ژوند راکړی گټه راوړسوې، او زمونږ انتقام (غچ) يوازې د هغه چا لپاره وگرځوې چې پر مونږ يې ظلم کړی، او مونږ پر هغه چا بريالي کړې چې پر مونږ يې تېری او له مونږ سره يې دښمني کړې ده، او زمونږ مصيبت زمونږ په دين کې مه گرځوې، او دنيا زمونږ تر ټولو ستره موخه او فکر مه گرځوه، همدا راز دنيا زمونږ د علم آخري حد مه گرځوه، او پر مونږ داسې څوک مه حاکموه، چې پر مونږ رحم نه کوي).

83- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ))⁹⁵.

(يا الله! زه له بزدي څخه تا ته پناه دروړم، او تا ته له بخل نه پناه دروړم، او پر تا پناه نيسم لدې چې بودوالي (زوروالي) ته ورسېرم، او دنيا له فتني او د قبر له عذاب څخه تا ته پناه دروړم).

84- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَرْزَلِي، وَجِدِّي، وَخَطِيئِي، وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي))⁹⁶.

(يا الله! ماته زما تېروتنې او زما ناپوهي وبخښه او په چارو کې بد خرچي کول راوبخښه، او په هغه څه کې چې ته پرې له ما ښه پوهېږې (د هغو بخښنه هم

⁹⁵ بخاري، په 2822 شميره .

⁹⁶ متفق عليه: بخاري، په شمېره 6398، او مسلم، په شمېره 2719.

راته وکړه)، يا الله ما ته مې د ټوکو او ريښتيا گناهونه وبخښه، او زما تېروتنې، او زما په لوی لاس گناهونه وبخښه، چې دا ټول گناهونه په ما کې شته دي).

85- ((اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))⁹⁷.

(يا الله! ما پر خپل ځان ډېر ظلم کړی دی، او له تا پرته بل څوک گناهونه نه شي بخښلی، نو ماته له خپل لوري بخښنه وکړه، او پر ما مهرباني وکړه، بېشکه يوازې ته بخښوونکی او رحم کوونکی يې).

86- ((اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ))⁹⁸.

(يا الله! ما ستا حکم ته غاړه اېښې ده، او پر تا مې ايمان راوړي، او پر تا مې بروسه کړې، او تا ته راگرځېدلی يم، او ستا لپاره مې جگړه کړې، يا الله! زه ستا پر عزت او ځواک پناه غواړم، نشته په حقه سره معبود پرته له تا څخه، (پناه غواړم) له دې نه چې ته ما گمراه کړې، ته هغه ژوندی ذات يې چې هيڅ نه مړ کېږي، او پېريان او انسانان مړه کېږي).

⁹⁷ متفق عليه: بخاري، په شمېره 834، مسلم، په شمېره 2705.

⁹⁸ متفق عليه: بخاري، په شمېره 6398، او مسلم، په شمېره 2719.

87- ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ))⁹⁹.

ای الله! مور له تا خخه ستا د رحمت موجبات، ستا د بخبني سببونه، له هرې گناه خخه د حفاظت، له هرې نيکې خخه د برخمن کېدو، او جنت ته د رسېدلو او له دوزخ خخه د خلاصون غوښتنه کوو.

88- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ))¹⁰⁰.

ای الله مومنو سړيو او مومنو ښځو ته بخښنه وکړه.

89- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي))¹⁰¹.

⁹⁹ حاکم 525/1، او ذهبي هغه يې صحيح کړی او ور سره يې توافق کړی، او البيهقي په الدعوات شمېره 206 کې، او وگوره: الاذکار د نووي، مخ 340، او عبد القادر الأرنبوط حسن بللی.

¹⁰⁰ د عبادہ رضي الله عنه خخه روايت دی وايي: ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه اورېدلي چې فرمايي: ((من استغفر للمؤمنين والمؤمنات كتب الله له بكل مؤمن ومؤمنة حسنة))، ((څوک چې د مومنانو سړيو او مومنانو ښځو لپاره استغفار وغواړي، الله به هغه ته د هر يو په بدل کې يوه نيکې وليکي)) الطبراني په الكبير، 202 / 5، کې په شمېره 5092، او 334 / 3، او په 2155 شمېره، او الهيثي په مجمع الزوائد، 210/10، کې ددې حديث اسناد اثبات کړی، او الباني په صحيح الجامع په شمېره 5902، 242/5، کې دغه حديث حسن بللی دی.

¹⁰¹ احمد، په 63 / 4، شمېره 16599، او 23114، او 23188، او ترمذي، په شمېره 3500 روايت کړی، او د مسند محققينو په 144 / 27، او په 197 / 38، او په 145 / 38 کې: ((حسن لغیره)) بللی، او الباني په صحيح الجامع، 1 / 399 کې حسن بللی دی.

(ای الله زما گناھونه وبخبنه، زما لپاره زما کور پراخه کړه، او په هغه څه کې چې تا ماته راکړي دي برکت راکړه).

90- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ))¹⁰².

(ای الله، زه ستا د فضل او رحمت غوښتنه کوم. ځکه ددې ملکیت یوازې تاسو سره دی).

91- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَالْتَّرْدِي، وَالْهَدْمِ، وَالْعَمِّ، وَالْعَرَقِ، وَالْحَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَّخِبَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا))¹⁰³.

(ای الله زه پر تا پناه نیسم له بوډاتوب، پرېوتلو (غورځېدلو)، غم، تخریب، ډوبېدلو، او سوځېدلو څخه، او زه تاته پناه دروړم لدې نه چې د مرګ په وخت کې شیطان ما وغولوي، او زه تاته پناه دروړم چې زه ستا په لار کې د فرار په موقع کې مړ شم، او زه تاته پناه دروړم لدې چې زه چیچیدلی مړ شم).

¹⁰² طبراني روایت کړی. او هیثمی فی مجمع الزوائد کې، 159/10: ((ددې حدیث خلک صحیح دي پرته له محمد بن زیاد څخه او هغه ثقه دی))، او البانی په صحیح الجامع کې په 404/1 شمېره 1278 کې تصحیح کړی دی.

¹⁰³ ابو داود، په 1552 شمېره، او نسائی، په 5531 شمېره، او 5532 شمېرې روایت کړی دی، او البانی په صحیح نسائی، 1123/3، کې او صحیح سنن ابی داود، 1/ 425 کې تصحیح کړی دی.

92- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ يُنْسِ الضَّجِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْخِيَانَةِ؛ فَإِنَّهَا بِنُسْتِ الْبِطَانَةِ))¹⁰⁴.

ای الله زه پر تا له لورې پناه غوارم ځکه چې لوره د خوب ځای ډېر بد
ملگری دی، او زه پر تا له خیانت کولو څخه پناه نیسم ځکه یقینا خیانت ډیر
بد داخلي راز دی).

93- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ،
وَالْقَسْوَةِ، وَالْعَفْلَةِ، وَالْعَيْلَةِ، وَالذَّلَّةِ، وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ،
وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ،
وَالْبَكْمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ))¹⁰⁵.

ای الله زه تا ته له ناتوانی، سستی، بزدلی، بخل، بوداتوب، ظلم، غفلت،
ناتوانی، ذلت، د مال له کمښت څخه پناه غوارم، او زه تا ته له فقر، کفر، بد
اخلاقی، تقسیم او توپې کېدلو، نفاق، شهرت، ریاکاری څخه پناه غوارم، او زه
تا ته له کونټوب، گونگتوب، لېونتوب، جذام، پیس، او بدو ناروغیو څخه پناه
درورم).

¹⁰⁴ ابو داود، په 1547 شمېره، او نسائي په 5483 شمېره کې روایت کړي، او الباني په
صحیح النسائي، 1112/3 کې حسن بللی دی.

¹⁰⁵ نسائي، په 5493 شمېره، او حاکم په 530 / 1 کې روایت کړی دی، او الباني په
صحیح الجامع کې صحیح بللی، 406/1، او إرواء الغلیل کې یې په 852 شمېره صحیح
بللی دی.

94- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْفَاقَةِ، وَالْقِلَّةِ، وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ))¹⁰⁶.

((ای الله زه پر تا ته له فقر (فاقه)، کمبنت او ذلت نه پناه غواړم، او تا ته لدې پناه دروړم چې پر چا باندې ظلم وکړم او یا ما باندې ظلم وشي)) [۱۰۹].

95- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ؛ فَإِنَّ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ))¹⁰⁷.

((ای الله زه تا ته په ابدې کور کې له بد گاونډي څخه پناه غواړم، ځکه د صحرا گاونډی بدلیری)).

96- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلَاءِ الْأَرْبَعِ))¹⁰⁸.

¹⁰⁶ ابو داود، په شمېره 1544، او نسائي، په شمېره 5475 روايت کړی دی، او الباني په صحيح النسائي، 1111/3، او صحيح الجامع، 407/1 کې صحيح بللی دی، او هغه څه چې دوو قوسونو کې دي د ابن حبان په نیز (موارد) دي، او الباني په صحيح موارد الظمان، 455 /2 کې صحيح بللی دی.

¹⁰⁷ بخاري په الأدب المفرد کې په 117 شمیره، او حاکم په 532/1 شمیره روايت کړي، او ذهبي صحيح بللی او توافق یې کړی، او نسائي، په 5517 شمیره روايت کړی، الباني په صحيح الجامع، 408/1 کې، او صحيح النسائي، 1118/3 کې صحيح بللی دی.

¹⁰⁸ ترمذي، په شمېره 3482، او ابو داود، په شمېره 1549 روايت کړي دي، او علامه الباني په صحيح الجامع، شمېره 1295، او صحيح النسائي، 1113/3 کې صحيح بللی دی.

اې الله زه پرتا له داسې زړه نه چې عاجزي نکوي، له داسې دعا څخه چې نه اورېدل کيږي، او له داسې نفس څخه چې نه مړيږي، او له داسې علم څخه چې گټور نه وي پناه غواړم، زه لدې څلورو شيانو څخه تا ته پناه راوړم).

97- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ))¹⁰⁹.

اې الله زه تاته له بدې ورځې -، بدې شپې، بد ساعت، بد ملگري، او بد گاونډ څخه په ابدې کور کې - پناه دروړم).

98- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)¹¹⁰.

اې الله زه له تا څخه د جنت غوښتنه کوم او له دوزخ څخه تا ته پناه دروړم).

¹⁰⁹ طبراني روايت کړی، او هيثمي په الزوائد، 144/10 کې ويلي دي چې ((راويان يې د صحيح راويان دي)). او الباني په صحيح الجامع، 411/1، کې په 1290 شمېره کې صحيح بللی دی.

¹¹⁰ ترمذي، په 2572 شمېره، او ابن ماجه، په 3340 شمېره، او نسائي، په 5536 شمېره کې روايت کړی دی، او الباني په صحيح الترمذي کې په 319/2، او صحيح النسائي، 1121/3 کې صحيح بللی دی، او دهغه لفظ داسې دی: ((من سأل الله الجنة ثلاث مرات قالت الجنة: اللهم أدخله الجنة ومن استجار من النار ثلاث مرات قالت النار: اللهم أجره من النار)). ((چا چې له الله څخه درې ځلې د جنت غوښتنه وکړه، جنت ووايي: اې الله! دهغه جنت ته داخل کړه، او چا چې له اور څخه درې ځلې پناه وغوښته، اور ووايي: اې الله له اور څخه پناه ورکړه)).

99-((اللَّهُمَّ فَقِّهْنِي فِي الدِّينِ))¹¹¹.

(ای الله ما ته په دین کې پوهه راکړه).

100-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ))¹¹².

(ای الله زه تاته پناه دروړم چې له تا سره شریک راوړم په داسې حال کې چې زه پوهېږم، او له تا څخه بخښنه غواړم له هغه څه څخه چې نه پوهېږم).

101-((اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا))¹¹³.

(ای الله ماته په هغه څه گټه راوړسوه چې تا ماته رازده کړي دي، او ماته پوهه راکړه په هغه څه چې ما ته گټه رسوي، او زما علم زیات کړه).

102-((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَّقِبًا))¹¹⁴.

¹¹¹ د بخاري او مسلم روایت پرې دلالت کوي چې رسول الله -صلی الله علیه وسلم- ابن عباس رضي الله عنهما ته دعا کړې ده، بخاري، په 143 شمېره، او مسلم، په 2477 شمېره روایت کړی دی.

¹¹² احمد، 403/4، او ابن ابی شیبې، 10 / 337، او طبراني په المعجم الأوسط، 4 / 284 کې روایت کړی او الباني په صحيح الترغيب والترهيب، 19/1 کې حسن بللی دی.

¹¹³ ترمذی، په شمېره 3599، او ابن ماجه، په شمېره 259 روایت کړی دی، او الباني په صحيح ابن ماجه، 47/1 کې صحيح بللی دی.

¹¹⁴ ابن ماجه، په 925 شمېره، او نسائي په عمل اليوم والليلة کې، په 102 شمېره، او احمد، 294 / 6، و 305 روایت کړی دی، او الباني په صحيح ابن ماجه، 152/1 کې صحيح بللی دی.

اې الله زه له تا خخه د گټور علم، پاكيزه روزی، او قبول شوي عمل غوښتنه كوم).
115

103- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))¹¹⁵.

اې الله! زه تاته سوال كوم، چې بېشكه ته يوازې (واحد) او بې نيازه بې، هغه ذات بې چې نه ترې خوك پيدا شوي او نه د چا نه پيدا شوی دی، او هيڅ د ده بېلگه او سيال نه شته، نو ماته زما د گناهونو بخښنه وكړه، بېشكه ته بخښونكي مهربان ذات بې).

104- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ [وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ] الْمَنَّانُ [يَا] بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ])¹¹⁶.

اې الله زه له تا خخه غوښتنه كوم ځكه ستاينه خاص تا لره ده، له تا پرته بل معبود نشته [ته يوازې بې شريك نه لرې] احسان كوونكي [اې] د اسمانونو او ځمكې پيدا كوونكي او نوښتگر ذاته، اې د عظمت او عزت خاونده، اې

¹¹⁵ نسائي په 1300 شمېره، او لفظ د هغه دی، او نسائي په الكبری كې، په 7665 شمېره، او ابو داود، په 985 شمېره روايت كړی دی، او الباني په صحيح سنن النسائي، 1/ 147 كې صحيح بللی دی.

¹¹⁶ ابو داود، په 1495 شمېره، او ابن ماجه، په 3858 شمېره، او نسائي، په 1299 شمېره، او ترمذي، په 3544 شمېره كې روايت كړی دی، او الباني په صحيح النسائي كې، 279/1، او په صحيح ابن ماجه، 2/ 329 كې صحيح بللی دی.

ژوندی او باقی ذاته، زه له تا خخه د جنت غوښتنه کوم او له جهنم خخه تا ته پناه درویم).

105- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ))¹¹⁷.

ای الله! زه له تاسو خخه سوال کوم، چې بېشکه ته یوازې (واحد) او بې نیازه یې، هغه ذات یې چې نه ترې خوګ پیدا شوي او نه د چا نه پیدا شوی دی، او هېڅ د ده بېلګه او سیال نه شته).

106- ((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ))¹¹⁸.

(ای ربه، ما ته بخښنه وکړه، او زما توبه قبوله کړه، ځکه ته ډیر بخښونکی یې).

107- ((اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْبَبْتَنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَقَّيْنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغَنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ

¹¹⁷ ابو داود، په 985 شمېره، او ترمذي، په 3475 شمېره، او ابن ماجه، په 3857 شمېره، او أحمد 360/5 روایت کړی دی، او الباني په صحيح سنن الترمذي، 163/3 کې صحيح بللی دی.

¹¹⁸ ابو داود، په شمېره 1518، او ترمذي، په شمېره 3434، او لفظ د هغه دی، او نسائي په الکبری کې په شمېره 10292، او ابن ماجه، په شمېره 3814 کې روایت کړی دی، او الباني په صحيح ابن ماجه کې، 321/2، او په صحيح الترمذي، 153/3 کې صحيح بللی دی.

الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَدَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ،
وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ
الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ))¹¹⁹.

(ابالله، ستا د غیبو په علم او پر مخلوق ستا له خواکمنی، ما ژوندی وساته
تر هغه چې ته پوهېږې چې ژوند زما لپاره غوره ده، او ما وفات کړه کله چې ته
پوهېږې چې مړه کېدل زما لپاره غوره دي، ای الله زه له تا څخه په غیب او
حضور کې د ویرې غوښتنه کوم، او زه له تا څخه د خوشحالی او غضب په
وخت کې د حق وینا کولو توفیق غواړم، او تا ته د شتمنی او فقر په وخت کې
د رجوع کولو غوښتنه کوم، او له تا څخه د نعمتونو د نه ختمېدلو غوښتنه
کوم، او ستا څخه د سترگو د یخوالي نه قطع کېدلو غوښتنه کوم، او ستا څخه
له قضا وروسته د رضامندی غوښتنه کوم، او ستا څخه د مرگ نه وروسته د
خوشحاله او راحت ژوند غوښتنه کوم، او ستا عزتمند مخ ته د کتلو د خوند
اخیستلو او ستا سره د ملاقات غوښتنه کوم، پرته له زیان رسوونکي کړاوونو،
او نه هم گمراه کوونکې فتني څخه، ای الله مونږ ته په ایمان سره زینت راکړه،
او موږ هدایت کوونکي او له هدایت شویو څخه وگرځوه).

¹¹⁹ نسائي، په شمېره 1305، او احمد، 264/4 کې روايت کړي دي، او الباني په صحيح
النسائي، 280/1، او 281/1 کې تصحيح کړی دی.

108- ((اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيْمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ مَا رَزَوْتِ عَنِّي مِمَّا أَحِبُّ فَاجْعَلْهُ فِرَاغًا لِي فِيْمَا تُحِبُّ))¹²⁰.

(اې الله ما ته خپله مينه راوبخښه، او د هغه چا او خيز مينه راوبخښه چې دغه مينه ستا په نيز ما ته گټه رسوي، اې الله هغه څه چې زه يې خوښوم او تا ما ته راکړي دي نو هغه زما لپاره په هغه خيز کې ځواک وگرځوه چې ته يې خوښوي، اې الله هغه څه چې تا له ما څخه لرې کړي دي او زه يې خوښوم، هغه زما لپاره د هغه څه پر ځای وگرځوه چې ته يې خوښوي).

109- ((اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنَقِّي الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالثَّلْجِ وَالْبَرْدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ))¹²¹.

(اې الله ما له گناهونو او خطاگانو څخه پاک کړه، اې الله ما له گناهونو څخه داسې پاک کړه لکه سپينې جامې چې له خيرو څخه پاکيږي، اې الله ما په واورې، گلې او يخو اوبو پاک کړه).

110- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَالْجُبْنِ، وَسُوءِ الْعُمُرِ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ))¹²².

¹²⁰ ترمذي، په شمېره 3491 روايت کړی او حسن يې بللی. او شيخ عبد القادر الأرئووط ويلي دي: ((دا هغه څه دي چې هغه ويلي دي)). د هغه تحقيق په جامع الأصول، 341/4 کې وگوره.

¹²¹ مسلم، په شمېره 476، او نسائي، په شمېره 400 روايت کړی دی.

¹²² نسائي، په شمېره 5469، او د هغه لفظ داسې دی: ((كان النبي -صلى الله عليه وسلم- يتعوذ من خمس: من البخل، والجبن، وسوء العمر، وفتنة الصدر، وعذاب القبر))،

اې الله زه په تا پناه غوارم له بخل، بزدلي، بد ژوند، د سيني له فتني او د قبر له عذاب څخه).

111- ((اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ))¹²³.

اې د جبرائيل او ميکائيل ربه، او د اسرافيل ربه، زه تا ته د اور له گرمي، او د قبر له عذابه پناه وړم).

112- ((اللَّهُمَّ أَلْهِمْنِي رُشْدِي، وَأَعِدْنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي))¹²⁴.

اې الله ما ته خپل رشد او عقل را کره، او د نفس له شر څخه ما وساته).

113- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ))¹²⁵.

((نبي -صلى الله عليه وسلم- به له پنځو شيانو څخه پناه غوښته: بخل، بزدلي، بد ژوند، د سيني له فتني او د قبر له عذاب څخه)، ابو داود، په شمېره 1539 روايت كړى. او الأرئووط هغه په خپل تخريج كې په جامع الأصول، 363/4 كې حسن بللى دى.

¹²³ نسائي، په شمېره 1344، او احمد، 61 / 6، او بيهقي په الدعوات، شمېره 109 كې روايت كړي دي، او الباني په صحيح النسائي، 1121/3، او سلسلة الأحاديث الصحيحة، شمېره 1544 كې صحيح بللى دى.

¹²⁴ ترمذي روايت كړى او لفظ د هغه دى، 519 / 5، په شمېره 3483، او احمد، 23 / 197، په شمېره 19992، او حاكم، 1 / 510، همدارنگه روايت كړي دي، او د مسند محققينو د احمد د حديث 197 / 33 سره ويلى دي: ((اسناد يې صحيح دى د شيخينو په شرط برابر دى...))، مگر د ترمذي لفظ الباني ضعيف گڼلى دى، الترمذي، ص 379 .

¹²⁵ نسائي په الكبرى كې، په 7867 شمېره، او ابن ماجه، په 3843 شمېره روايت كړى دى، او الباني په صحيح سنن ابن ماجه، 327/2 كې حسن گڼلى دى، او د هغه لفظ دى:

ای الله زه له تا خخه د گتور علم سوال کوم، او له هغه علم خخه چې گټه نه رسوي تا ته پناه وړم).

114- ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ [السَّبْعِ] وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، افْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ))¹²⁶.

ای د (اوو) آسمانونو، ځمکې او د لوی عرش ربه! زمونږ او د هر شي ربه، د داني او زړې چوونکيه، د تورات، انجيل او فرقان نازلوونکيه، پناه دروړم تاته د هر هغه شي له شر نه چې ته يې له تندي خخه نيوونکي يې، يا الله تعالی! ته اول يې له تا خخه مخکې څه نشته، او ته آخري يې له تا خخه وروسته څه نشته، او ته اوچت يې نو له تا خخه پورته څوک نشته، او ته (د ذات په لحاظ) پټ يې له تا خخه بل څوک پټ نشته؛ زمونږ خخه پور پرې کړه، او مونږ د غريبي خخه مالداره کړه).

115- ((اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا، وَأَرْوَاجِنَا، وَذُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

((سلوا الله علماً نافعاً، وتعوذوا بالله من علم لا ينفع)). ((له الله خخه د گتور علم غوښتنه وکړئ، او له هغه ډول علم خخه چې گټه نه رسوي په الله پناه وغواړئ)).

¹²⁶ مسلم، په 2713 شميرې سره، له ابو هريرة - رضي الله عنه - خخه روايت کړی دی.

التَّوَابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ مُنْذِينَ بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا، وَأَتِمِّمَهَا عَلَيْنَا))¹²⁷.

(ای الله زموړ زړونه پخلا کړه، زموړ تر منځ سوله وکړه، مور ته د سولې لار هواره کړه، او مور له تیارو څخه رڼا خوا ته وژغوره، او مور له ظاهري او باطني بدوکارونو څخه وژغوره، زموړ په غوړونو، زموړ په سترگو، زموړ په زړونو او زموړ په خاوندانو او میرمنو، او زموړ په اولادونو کې برکت واچوه، او زموړ توبه قبوله کړه ځکه ته د توبې قبلوونکی او مهربان یې، او مونږ ستا پر نعمت له شکر کوونکو څخه وگرځوه چې هغه باندې ستا ستاینه وکړو، او مور د هغه جوگه وگرځوه، او پر مونږ یې بشپړ کړه).

116- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ الْعَمَلِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ، وَتَبَّتْ يَدَايَ، وَثَقُلَ مَوَازِينِي، وَحَقَّقْ إِيْمَانِي، وَارْزُقْ دَرَجَاتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي، وَاعْفُزْ حَاطِيَّتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنْ الْجَنَّةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ، وَظَاهِرَهُ، وَبَاطِنَهُ، (ای الله زه له تا څخه د غوره مسئلې، غوره دعا، غوره برياليتوب، غوره عمل، غوره اجر، غوره ژوند او غوره مرگ غوښتنه کوم، او ما ثابت ولره، زما تله درنه کړه، او زما ايمان محقق وگرځوه، او زما مرتبې اوچتې کړه، او زما لمونځ (دعا) قبول کړه، او زما گناهونه معاف کړه، او ستا څخه د جنت د لوړو درجو غوښتنه کوم، ای الله زه له تا څخه د پيل خیر، او د پای خیر، او د ټول خیر، د خیر د پيل، د ظاهري او باطني خیر غوښتنه کوم).

¹²⁷ ابو داود، په 969 شمیره، او حاکم په 1/ 265 روایت کړی او لفظ د همدې دی، او وېلي یې دي: ((صحيح دی د مسلم په شرط برابر دی))، او ذهبي ورسره موافقه کړې، 26/1، او الباني په صحيح الأدب المفرد، شمېره 630 کې صحيح بللی دی.

وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ، وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ، وَخَيْرَ مَا بَطَنْ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَالذَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعَ وَرْزِي، وَتُصَلِّحَ أَمْرِي، وَتُظَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحْصِنَ فَرْجِي، وَتُتَوَّرَ قَلْبِي، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي رُوحِي، وَفِي خَلْقِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي مَمَاتِي، وَفِي عَمَلِي، فَتَقْبَلَ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ))¹²⁸. او د جنت لورې درجې مې نصیب کړه، آمین، اې الله، زه له تا څخه د هغه څه چې پېښېږي خیر غواړم، او د هغه څه خیر چې زه یې کوم، او د هغه څه خیر چې زه یې ترسره کوم، او د هغه څه خیر چې پټ دي، او د هغه څه خیر چې ښکاره دي، او د جنت لورې درجې، آمین، اې الله زه له تا څخه غواړم چې زما یاد لوړ کړې، زما تېروتنې لیرې کړې، زما چارې سمې کړې، او زما زړه پاک کړې، زما د عفت ساتنه وکړې، زما زړه روښانه کړې، او زما گناهونه معاف کړې، او زه له تا څخه د جنت د لورې درجې غوښتنه کوم، آمین، اې الله زه له تا څخه غواړم چې زما په نفس، او زما په غور، زما په سترگه، زما په روح، زما په خلقت، زما په اخلاقو، زما په کورنۍ، زما په ژوند، زما په مرگ او زما په کار کې برکت واچوه، او زما نیک عملونه قبول کړه، او زه له تا څخه د جنت لورې درجې غواړم، آمین).

¹²⁸ حاکم له ام سلمة څخه په مرفوع ډول روایت کړی، 520 / 1، ذهبي تصحيح او موافقه یې ورسره کړی، 520/1، او بیهقي په الدعوات، شمېره 225، او طبراني په الکبير، 326 / 2، شمېره 717 کې.

117-((اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَذْوَاءِ))¹²⁹.

(ای الله ما د بدو اخلاقو، خواهشاتو، کړنو او ناروغیو څخه وساته).

118-((اللَّهُمَّ فَتَّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِي

بِخَيْرٍ))¹³⁰.

(ای الله ما په هغه رزق راضي کړه چې تا ماته راکړی، او په هغه کې برکت

واچوه، او هغه څه چې ما له لاسه ورکړي ښه عوض او بدل راکړه).

119-((اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا))¹³¹.

¹²⁹ حاکم، 523 / 1 روایت کړی، او ویلي یې دي: ((د مسلم په شرط صحیح دی))، او ذهبي ورسره موافقه کړې، 532/1، او طبراني په المعجم الکبیر کې، 19 / 19 شمېرې سره په 36 شمیره روایت کړی، او الباني په ظلال الجنة، شمېره 13 کې صحیح بللی.

¹³⁰ حاکم، 532 / 1 روایت کړی، او ذهبي صحیح بللی او توافق یې ورسره کړی، 510/1، له ابن عباس رضي الله عنهما څخه، او بیهقي په الآداب، شمېره 1084، او په الدعوات الکبیر، 211، او حافظ ابن حجر په الفتوحات الربانية، 4 / 383 کې حسن بللی.

¹³¹ احمد، 48/6 او الحاکم 255/1 روایت کړي او ویلي یې دي: ((صحیح دی د مسلم په شرط)) او الذهبي 255/1 له هغه سره موافق دی، قالت عائشة رضي الله عنها: فلما انصرف قلت: يا نبي الله ما الحساب اليسير؟ قال: ((أن ينظر في كتابه فيتجاوز عنه إنه من نوقش الحساب يومئذ يا عائشة هلك، وكل ما يصيب المؤمن يكفر الله - عز وجل - به عنه حتى الشوكة تشوكة)). عائشي رضي الله عنها وفرمايل: كله چې هغه ولاړ ما وويل: اي د الله رسوله، اسانه حساب څه دی؟ هغه وفرمايل: ((چې د هغه عمل نامې ته وکتل شي او له هغه څخه سترگې پټې کړي، ځکه له چا سره چې پدې ورځ حساب وشو اي عايشې، هغه به هلاک شي، او هر هغه څه چې مؤمن ته رسېږي، الله تعالی به یې د هغه لپاره کفارو

(ای الله زما سره اسانه حساب وکړه).

120- ((اللَّهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))¹³².

(يا الله! له زمونږ سره ستا د ذکر او شکر ادا کولو او ښايسته بندگي کولو کې مرسته وکړه).

121- ((اللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اِيْمَانًا لَا يَزِيْذُ، وَنَعِيْمًا لَا يَنْقُدُ، وَمُرَافَقَةً مُّحَمَّدٍ - صلى الله عليه وسلم- فِيْ اَعْلٰى جَنَّةِ الْخُلْدِ))¹³³.

(اي الله زه له تا څخه د هغه ايمان غوښتنه كوم چې شاته نه راگرځي، او هغه نعمتونه چې نه ختمېږي، او په ابدي او لوړ جنت کې د محمد صلى الله عليه وسلم ملگرتيا).

وگرځوي حتا که يو اغزی هم وي)). او علامه الباني په مشكاة المصابيح کې د دې په باره کې ويلي دي: ((اسناد يې جيد دی)).

¹³² احمد 299 / 2 او الحاكم 499/1 روايت كړی، او امام ذهبي له ده سره موافق دی، او دا هغه څه دي چې هغو دواړو ويلي، او دا د ابو داود په شمېره 1524، او النسائي په الكبري كې په 9973 شمېرې صحيح كښلی، او الباني په صحيح الادب المفرد كې په 534 شمېره صحيح بللی.

¹³³ ابن حبان روايت كړی (موارد)، 604 مخ، 2436 شمېره، له ابن مسعود-رضي الله عنه- څخه په موقوف ډول، او احمد له بلې لارې روايت كړی، 386/1، 400، او نسائي په عمل اليوم والليلة، شمېره 869 كې روايت كړی، او الباني په السلسلة الصحيحة، شمېره 2301 كې صحيح بللی.

122- ((اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أَمْرِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَزْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَحْطَأْتُ، وَمَا عَمَدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ، وَمَا جَهَلْتُ))¹³⁴.

(ای الله ما دخپل روح له شر خخه وساته، او زما لپاره په معقول او غوره کار کې عزیمت راکړه، ای الله ما ته بخښنه وکړه هغه څه چې ما په پټه ترسره کړي، او څه چې ما په ښکاره سره کړي، او څه چې ما په خطا سره کړي، او هغه څه چې ما قصدا کړي دي، او هغه څه چې ما پوهې سره کړي، او څه چې ما په ناپوهۍ سره کړي دي).

123- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ العُدُوِّ، وَشِمَاتَةِ الأَعْدَاءِ))¹³⁵.

(ای الله زه تا ته د قرض له باره، د دښمن له غلبې، او پر ما باندې د دښمن له خوشالېدو څخه پناه درورم).

¹³⁴ نسائي په الكبرى ج 6 / 246 شمېره 10830 او الحاكم 510/1 کې روايت كړی دی، او الذهبي صحيح بللی او له هغه سره يې موافقه كړې ده، او احمد، 444/4 روايت كړی، او المسند المحقق، 197/33، په شمېره 19992، او حافظ په الاصابه کې ويلي دي: ((اسناد يې صحيح دی)) او الباني په تخريج رياض الصالحين کې په خپل تفسير 1495 شمېره کې صحيح بللی دی.

¹³⁵ نسائي، په 5475 شمېره، او احمد په 2 / 173 روايت كړی دی، او الباني په صحيح نسائي، 3 / 1113 کې صحيح بللی دی.

124- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ضِيقِ الْمَقَامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))¹³⁶.

(اې الله ما ته بخښنه وکړه، ما ته هدايت وکړه، ماته رزق راکړه، ما ته صحت راکړه، زه د قيامت په ورځ د ولاړيدو له سختۍ څخه په الله تعالى پناه غواړم).

125- ((اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَبْصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مَعِي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِئْتَارِي))¹³⁷.

(اې الله زما غور او سترگه باندې ما ته گټه راکړه، او دغه دواړه حواس زما لپاره ذخيره وگرځوه، او ماته په هغه چا بريا راکړه چې پر ما ظلم کوي، او له هغه څخه زما انتقام واخله).

126- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَةً نَقِيَّةً، وَمِيتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًّا غَيْرَ مَخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ)) [141].

(اې الله زه له تا څخه سوال کوم چې - پاک ژوند، برابر مرگ - چې نه ډير زور شم او نه ډيره سختي ووينم - او آخرت ته داسې ورگرځيدل چې سپکاوی او رسوايي پکې نه وي - را نصيب کړه).

¹³⁶ نسائي، په شمېره 1617، او ابن ماجه، په شمېره 1356 روايت کړي دي، او الباني په صحيح سنن النسائي، 356/1، او په صحيح ابن ماجه، 226/1 کې صحيح بللی دی.

¹³⁷ ترمذي، په 3681 شمېره، او بخاري په الأدب المفرد کې په 650 شمېره، او حاکم، 523 /1 روايت کړی دی، او ذهبي صحيح بللی او ورسره موافق دی، او الباني په صحيح الترمذي کې 188/3 حسن بللی دی.

127-((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيٍّ لِمَنْ أَضَلَلْتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعٍ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَرَحْمَتِكَ، وَفَضْلِكَ، وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدٌ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكْرَهُ الْإِنْتِنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَرَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكْذِبُونَ رُسُلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ كُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ [آمِينَ]))¹³⁸.

اې الله ټوله ستاينه تا لره ده، نشته تنګوونکي د هغه څه چې تا پراخه کړي وي، او پراخوونکي د هغه څه چې تا تنګ کړي وي، او نشته هدايت موندونکي د هغه چا لپاره چې تا گمراه کړي وي، او نشته گمراه کوونکي د هغه چا لپاره چې تا ورته هدايت کړي وي، او نشته ورکوونکي د هغه څه چې تا منع کړي وي، او نشته منع کوونکي د هغه څه چې تا ورکړي وي، او نشته نږدې کوونکي د هغه څه چې تا لرې کړي وي، او لرې کوونکي د هغه څه چې تا نږدې کړي وي، اې الله له خپلو برکتونو، رحمتونو، احساناتو، او رزق مونږ باندې پراخه

¹³⁸ احمد د هغه په لفظ سره 3 / 424، و 24 / 246، په شمېره 15492، او د دوو قوسونو په منځ کې د حاکم، 1 / 507، 3 / 23-24 دي، او بخاري په الأدب المفرد، شمېره 699 کې روايت کړی، او الباني په تخريج فقه السیره، مخ 284 کې صحيح بللی، او په صحيح الأدب المفرد د بخاري، شمېره 538، مخ 259، او د مسند محققينو، 24 / 246 ويلي چې ((روايان بي ثقه دي)).

کړه، اې الله زه له تا څخه د ابدې نعمتونو غوښتنه کوم، هغه چې نه بدلېږي او نه ختمېږي، اې الله زه له تا څخه د فقر پر مهال نعمتونه او د وېرې په ورځ امن غواړم، اې الله زه تا ته پناه دروړم د هغه څه له شر څخه چې تا مونږ ته راکړي او د هغه څه له شر څخه چې تا زمونږ څخه منع کړي دي، اې الله ایمان زمونږ په زړونو کې محبوب او ښکلی وگرځوه، او زمونږ لپاره کفر، بدکاري او نا فرماني نا خوښ وگرځوه، او مونږ له عقل لروونکو څخه وگرځوه، اې الله مونږ مسلمانان مړ کړه، او مسلمانان مو را ژوندي کړه، او صالحینو سره مو یوځای کړه، او مور له نیکو خلکو سره یوځای کړه، نه ذلیل شوي او نه ازمويل شوي، اې الله هغه کافران هلاک کړه چې ستا د رسولانو څخه انکار کوي، او ستا د لارې مانع گرځي، او په هغوی باندې خپل غضب او عذاب او عذاب نازل کړه، اې الله هغه کافران هلاک کړه چې د هغوی لپاره کتاب ورکړ شوی، اې د حق معبوده، آمین).

128- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي))¹³⁹.

(اې الله ما ته بښنه وکړه، په ما رحم وکړه، ما ته هدايت وکړه، ما ته عافيت راکړه، او ماته روزي راکړه).

¹³⁹ مسلم، په شمېره 2696، او شمېره 2697، او د مسلم په روايت: ((فإن هؤلاء تجمع لك دنياك وأخرتك))، ((پرتله له شك څخه دا ستا لپاره دنيا او آخرت راغونډوي))، او په سنن ابوداود، شمېره 850 کې راغلي: ((فلما ولى الأعرابي قال النبي -صلى الله عليه وسلم-: ((لقد مألأ يديه من الخير)). «کله چې اعرابي لار، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: دواړه لاسونه يې له نيکۍ ډک شول)).

((...وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي))¹⁴⁰.

(ما ته عوض راکړه، او ما پورته کړه).

129- ((اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَأَثِرْنَا وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيْنَا، وَأَرْضِنَا وَأَرْضَ عَنَّا))¹⁴¹.

(ای الله مونږ لره زیات کړه او مونږ مه کموه، زمور اکرام وکړه او مه مو ذلیلوه، مونږ لره را کړه او مونږ مه محروموه، مونږ غوره کړه او پر مونږ بل څوک مه غوره کوه، مونږ راضي کړه او زمونږ څخه راضي شه).

130- ((اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي))¹⁴².

(ای الله زه دې ښایسته پیدا کړی يم زما اخلاق هم ښایسته کړه).

¹⁴⁰ وگوره: ترمذي، په شمېره 284، او ابن ماجه، په شمېره 898، او الباني په صحيح ابن ماجه، 1/ 148، او صحيح الترمذي، 1/ 90 کې صحيح بللی دی.

¹⁴¹ ترمذي، 5/ 326، په شمېره 3173، او حاکم، 2/ 98، شيخ عبد القادر الأرنؤوط په الجامع الأصول باندې په خپل تحقيق کې په 11/ 282، شمېره 8847 کې صحيح او حسن بللی دی.

¹⁴² احمد، 6/ 68، و155، او 1/ 403، او ابن حبان (2423 - موارد)، او طيالسي، 374، او مسند أبي يعلى، په شمېره 5075 روايت کړی دی، او الباني په إرواء الغليل، 1/ 115، شمېره 74 کې صحيح بللی.

131- ((اللَّهُمَّ ثَبِّثْنِي وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًّا))¹⁴³.

(ای الله ما ثابت ولره او ما هدايت كوونكي او هدايت شوى وگرخوه).

132- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَرَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ))¹⁴⁴.

(ای الله زه له تا خخه په کار کې د استقامت، او د نيکي لپاره د عزم غوښتنه کوم. او زه له تا خخه ستا د رحمت او بخښني لاملونه غواړم، او غواړم چې ستا د نعمتونو شکر ادا کړم، او ستا ښه عبادت وکړم، او د سالم زړه او ريښتيني ژبي غوښتنه کوم، او د هغه څه د ښېگني غوښتنه کوم چې ته پرې پوهېږي،

¹⁴³ دې باندې د نبی -صلى الله عليه وسلم- دعا جرير -رضي الله عنه- لپاره دلالت کوي. وگوره: بخاري، په شمېره 6333، او همدارنگه په 3020، 3036 شمېرو، او داسې نور..

¹⁴⁴ احمد، 338 / 28، په شمېره 17114، او 356 / 28، په شمېره 17133، او ترمذي، په شمېره 3407، او طبراني په المعجم الكبير د خپل لفظ، په شمېره 7135، او شمېره 7157، او 7175، او شمېره 7176، او 7177، او 7178، او 7179، او 7180، او ابن حبان په خپل صحيح کې روايت کړی، 3 / 215، په شمېره 935، او 5 / 310، په شمېره 1974، او شعيب الأرنؤوط په صحيح ابن حبان کې حسن بللی، 5 / 312، او د مسند محققينو هم د هغه په طريقه حسن بللی، 28 / 338، او الباني په سلسلة الأحاديث الصحيحة په اووم مجلد 3228 شمېره کې ذکر کړی، او په صحيح موارد الظمان کې په 2416، 2418 شمېره، او ويلي دي: ((صحيح لغيره دي)).

او د هغه څه له شر څخه پناه غواړم چې ته پرې پوهېږې، او په هغه څه چې ته پرې پوهېږې بخښنه غواړم، ځکه چې ته په غیبو ښه عالم یې).

133- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفِرْدَوْسَ أَعْلَى الْجَنَّةِ))¹⁴⁵.

(ای الله زه له تا څخه د لوړ فردوس جنت غوښتنه کوم).

134- ((اللَّهُمَّ جَدِّدِ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي))¹⁴⁶.

(یا الله زما په زړه کې ایمان تازه کړه).

¹⁴⁵ [۱۴۹] دا د رسول الله صلی الله علیه وسلم له قوله اخیستل شوی دی: ((... فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ؛ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)).. ((... نو که تاسو له الله څخه غواړئ، نو له هغه څخه د فردوس غوښتنه وکړئ، ځکه چې دا د جنت منځ کې دی، د جنت تر ټولو لوړ دی، او د هغه د پاسه د رحمن عرش دی، او له هغه څخه د جنت نهرونه بهیږي)). بخاري په 2790 شمېره ، او 7423 شمېره .

¹⁴⁶ د عبدالله بن عمر رضی الله عنهما د حدیث څخه اخیستل شوی، هغه وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایي: ((إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ النَّوْبُ الْخَلْقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ))، ((بېشک چې ایمان ستاسو په زړه کې داسې زریږي لکه څرنګه چې جامې د خلکو په بدن کې زریږي، نو له الله څخه وغواړئ چې ستاسو په زړونو کې ایمان تازه کړي)). حاکم 4 / 1، تصحیح او توافق یې الذهبي کړی، او الهیثمي په مجمع الزوائد 52 / 1: کې ویلي دي: ((طبرانی په الکبیر کې روایت کړی، او اسناد یې حسن دی)، او الباني په سلسلة الأحاديث الصحيحة، 4 / 113 شمېره، 1585 کې حسن بلی دی.

135- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ))¹⁴⁷.

(ای الله زه ستا خخه د هغه لمانخه خخه پناه غواړم چې گټه نه لري).

136- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ، وَمِنْ زَوْجٍ تُشَيَّبُنِي قَبْلَ الْمَشِيْبِ، وَمِنْ وَلَدٍ يَكُونُ عَلَيَّ رِبًّا، وَمِنْ مَالٍ يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًا، وَمِنْ خَلِيلٍ مَآكِرٍ عَيْنُهُ تَرَانِي، وَقَلْبُهُ يَزْعَانِي؛ إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَنَهَا، وَإِذَا رَأَى سَيِّئَةً أَذَاعَهَا))¹⁴⁸.

(ای الله زه په تا له بد گاونډي خخه پناه غواړم، او له هغه مېرمن / خاوند خخه چې ما د بوداتوب خخه مخکې بودا کوي، او د هغه زوی خخه چې زما بادار جوړ شي، او د هغه مال خخه چې زما لپاره عذاب وي، او د سيسيسه گر ملگري خخه چې سترگې يې يوازې ماته پاتې وي، او د هغه زړه ما څاري، کله چې ښه شی وويي نو هغه خښوي، او کله چې بد وويي هغه نشروي).

137- ((اللَّهُمَّ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))¹⁴⁹.

¹⁴⁷ ابو داود، په شمېره 1549، او الباني په صحيح سنن أبي داود، 1 / 424 کې صحيح

بللی دی.

¹⁴⁸ طبراني په الدعاء، 3 / 1425، په شمېره 1339، او الباني په سلسلة الأحاديث

الصحيحة کې 7 / 377، په شمېره 3137، کې ويلي دي: ((ما وويل: ددې اسناد جيد دی، او رجال يې ټول د تهذيب رجال دي ...)).

¹⁴⁹ احمد په المسند، 29 / 596، په شمېره 18056، او د مسند محققينو ويلي:

((إسناد يې صحيح دی))، او طبراني په المعجم الكبير کې، 3 / 20، په شمېره پدې لفظ سره: ((اللهم لا تخزني يوم القيامة، ولا تخزني يوم البأس)). (ای الله دقيامت په ورځ ما مه رسوا کوه، او د بأس په ورځ ما مه رسوا کوه)) روايت کړی دی.

ای الله دقیامت په ورځ ما مه رسوا کوه).

138- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))¹⁵⁰.

ای الله زه له تا خخه په دنیا او آخرت کې د عافیت غوښتنه کوم).

139- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ، وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَقَوْلٍ لَا يُسْمَعُ))¹⁵¹.

ای الله زه تاته پناه راوړم له داسې علم خخه چې گټه نه رسوي، او له داسې عمل خخه چې نه پورته کېږي، او له داسې زړه خخه چې خشوع نلري، او داسې خبره چې نه اورېدل کېږي).

140- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ))¹⁵².

ای الله! زه له پرېشانی، غم، کمزوری او لټی، بخل او بزدلی، او د پور له شدت، او د خلکو د قهر او تسلط خخه تا ته پناه وړم).

¹⁵⁰ ابن ماجه، په شمېره 3851، او الباني په صحيح ابن ماجه، 3 / 259، او په سلسله الأحاديث الصحيحة کې، په شمېره 1138 روایت کړی دی.

¹⁵¹ ابن حبان، په 2440 شمېره په (موارد) کې روایت کړی، او الباني په صحيح موارد الضمان، 2 / 454، شمېره 2066 کې صحيح بللی دی.

¹⁵² بخاري په 6363 شمېرې سره روایت کړی او انس ویلي: ((ما به د رسول الله صلی الله علیه وسلم خدمت کاوه، کله به چې ښکته کېده، ما به ډېر ځله دا اورېدل چې هغه به فرمایلي: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ...)). ((ای الله! زه تاته پناه دروړم...))

141- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ))¹⁵³.

اې الله زه پر تا د دوزخ له اور څخه پناه غواړم او زه پر تا د قبر له عذاب څخه پناه غواړم، او زه پر تا له فتني څخه پناه غواړم، که هغه بښکاره وي او که پته او زه پر تا د دجال له فتني څخه پناه غواړم).

142- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ))¹⁵⁴.

((اې الله زه له تا څخه ستا په لار کې د شهادت سوال کوم)).

143- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ النَّاسِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَدْخِلْ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُدْخَلًا كَرِيمًا))¹⁵⁵.

¹⁵³ مسلم، په 2867 شمېره روایت کړی، او پدې کې راغلي: ((تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ))...، [تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ...]. (د دوزخ له عذابه په الله جل جلاله پناه وغواړئ))... [د قبر له عذابه په الله پناه وغواړئ...]. تر آخره پورې.

¹⁵⁴ مسلم، په 1909 شمېره، د هغه - صلى الله عليه وسلم - له قوله نقل کړی: ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)). (څوک چې له الله تعالی څخه په اخلاص سره د شهادت غوښتنه وکړي، نو الله به هغه د شهیدانو درجو ته ورسوي، که څه هم هغه په خپل بستر کې مړ شي)).

¹⁵⁵ بخاري، په 4323 شمېره، او مسلم، په 2498 شمېره روایت کړی، او دا د رسول الله - صلى الله عليه وسلم - له دعا څخه اخیستل شوې چې عبید ابو عامر ته یې کړې وه، او د هغه - صلى الله عليه وسلم - دعا ابو بردة رضی الله عنهما څخه اخیستل شوې ده.

((اې الله ما ته بخښنه وکړه، اې الله د قيامت په ورځ ماته د خپل ډيری مخلوق څخه لوړ مقام راکړه، اې الله زما گناهونه معاف کړه، او د قيامت په ورځ ما د عزت ځای ته داخل کړه)).

144- ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّمَا فُضِّبْتَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ))¹⁵⁶.

اې الله ما ته هدايت وکړه د هغه خلکو تر منځه چې تا ورته هدايت کړی وي، او ما ته د هغه خلکو تر منځه عافيت راکړه چې تا هغوی ته عافيت ورکړی وي، او د هغه خلکو تر منځه زما پالنه وکړه چې تا د هغوی پالنه کړی وي، او ماته په هغه څه کې برکت راکړه چې تا راکړي دي، او ما د هغه شر څخه وژغوره چې تا فيصله کړی دی، هغه کس نه سپک کيږي چې تا د هغه پالنه کړي وي، ته د برکت او لوړ مقام والا يې).

145- ((رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ))¹⁵⁷.

¹⁵⁶ احمد په المسند، 3/ 249، شمېره 1723 کې، د مسند 3/ 249 محققينو ويلي دي: ((اسناد يې صحيح دی)) او دا يو مطلق روايت دی چې په وترو پورې محدود ندی لکه څنگه چې په بل روايت کې راغلي دي، پدې روايت کې انس رضي الله عنه وايي: ((او موږ ته يې دا دعا رازده کوله...)).

¹⁵⁷ مسلم، په 214 شمېره، رسول الله -صلى الله عليه وسلم- ته وويل شو: اې د الله رسوله، ابن جدعان د جاهليت په زمانه کې خپلوي پالله او مسکينانو ته به يې خواره ورکول، نو آیا دا د هغه لپاره گټه رسوي؟ ويې فرمايل: ((لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)). ((دا گټه نه لري، ځکه چې هغه هيڅکله هم نه وويلي، چې اې الله د قيامت په ورځ زما تېروتنې وبخښه)).

ای الله د قیامت (دین) په ورځ زما تېروتنې و بخښه).

146- ((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ))¹⁵⁸.

(زه له هغه لوی الله څخه بخښنه غواړم چې له هغه پرته بل معبود نشته، تل ژوندی، ابدی دی، او زه هغه ته توبه کوم).

147- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ عَيْظَ قَلْبِي، وَأَعِدْنِي مِنْ مُضِلَاتِ الْفِتَنِ))¹⁵⁹.

¹⁵⁸ ترمذي په 3577 شمېره او الباني په صحيح الترمذي 3/ 469 کې صحيح بللی دی: ((مَنْ قَالَ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ قَرَّ مِنَ الرَّحْفِ)). (څوک چې دا ووايي الله به هغه ته بخښنه وکړي که څه هم د جنگ له میدان څخه تښتېدلی وي)).

¹⁵⁹ د رسول الله صلی الله علیه وسلم له دعا څخه اخیستل شوی چې عائشې رضی الله عنها ته یې کړې وه: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا ذَنْبَهَا، وَأَذْهَبْ عَيْظَ قَلْبِهَا، وَأَعِدْهَا مِنْ مُضِلَاتِ الْفِتَنِ))، ((ای الله د هغې گناه و بخښه، د هغې د زړه غوسه لرې کړه، او د فتنو له گمراهۍ څخه یې وساته))، ابن عساکر په خپل سند سره په ((الأربعین فی مناقب أمهات المؤمنین)) 85 مخ کې له عائشې رضی الله عنها څخه روایت کړی دی، او ویلي یې دي: ((دا حدیث د بقیة ابن الولید له حدیث څخه صحیح او حسن حدیث دی)) او ابن السنی په (عمل الیوم والليلة) کې شامل کړی په 457 شمېره راوړی دی او د ابن السنی په یوه بله نسخه کې فرمایلي: ((وأجرني من الشيطان))، ((او ما له شیطان څخه وساته)) د ((فتنو له گمراهیو څخه)) پر ځای، او دا روایت د الباني په الضعيفة کې وگورئ، په شمېره 4207، او د هغه لپاره گواه شته د ام سلمه رضی الله عنها په سند باندې د احمد سره په 2/ 44 او 26576 شمېره، او د هغه لفظ: ((فُولِي اللَّهُمَّ رَبِّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ عَيْظَ قَلْبِي، وَأَجِرْنِي مِنْ مُضِلَاتِ الْفِتَنِ مَا أَحْيَيْتَنَا))، ((ووايه ای الله! د محمد صلی الله علیه وسلم پروردگار زما گناهونه و بخښه، زما د زړه غوسه لرې کړه او تر څو چې ژوندی یم د

ای الله زما گناه وبخبنه، زما د زړه غصه (قهر) لرې کړه، او د فتنو له گمراهی څخه مې وساته).

148- ((اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ - صلی الله علیه وسلم- وَتَوَقَّفِي عَلَى مِلَّتِهِ، وَأَعِدْنِي مِنْ مَضَلَّاتِ الْفِتَنِ))¹⁶⁰.

ای الله ماته د خپل پیغمبر - صلی الله علیه وسلم- د سنتو مطابق ژوند راوبخبنه، او دهغه په ملت مې مړ کړه، او د گمراهیو له فتنو څخه مې وساته).

فتنو له گمراهیو څخه مې وساته)، الهیثمي په مجمع الزوائد 27 / 10 کې حسن بللی دی، او دا د طبراني سره په المعجم الکبیر، 338/23، 785 کې پرته له دې لفظ څخه راغلی دی: ((ما أحييتنا))، ((تر څو چې مونږ ژوندي یو))، او هغه د ام هاني رضي الله عنها څخه شاهد هم لري، چې ویلي دي: ای د الله رسوله ماته یوه دعا را زده کړه، هغه وفرمایي: ((قُولِي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي...))، ((ووايه: ای الله زما گناهونه وبخبنه...)) دا حدیث الخرائطي په «اعتلال القلوب»، 52 شمېره او «مساوی الأخلاق»، 323 شمېره کې شامل کړی دی.

¹⁶⁰ بیهقي په الکبری 95 / 5 کې د ابن عمر رضي الله عنهما له دعا څخه په موقوف شکل روایت کړی، دا ابن الملقن په البدر المنیر 309 / 6 کې نقل کړی دی. او هغه د الضیاء څخه نقل کړی دی او وایي: ((اسناد یې ښه دي)). ابن مسعود رضي الله عنه فرمایي: ((په تاسو کې دې هیڅوک نه وایي چې: ای الله زه پر تا له فتنې څخه پناه غواړم، ځکه چې هیڅوک داسې نشته چې هغه له فتنې څخه بچ وي، ځکه الله تعالی فرمایي: [إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ]، [بېشکه چې ستاسو مال او اولاد فتنه دي] [التغابن: 15]، نو په تاسو کې چې څوک پناه غواړي، هغه دې د فتنې له گمراهی څخه په الله تعالی پناه وغواړي)) ابن جریر په خپل تفسیر 475 / 13 شمېره 15912 کې روایت کړی، او ابن بطلال په صحیح البخاري کې په 13 / 4 په خپل شرحه کې ذکر کړی دی.

149- ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، [فِي الْعَالَمِينَ] إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ))¹⁶¹.

(ای الله! پر محمد ﷺ او د محمد ﷺ پر کورنی باندې درود ولېره، لکه څنگه چې دې په ابراهیم علیه السلام او د هغه پر کورنی باندې درود لېرلی دی، په رښتیا سره ته ستایلی شوی، او د لویي خاوند یې، او پر محمد صلی الله علیه وسلم او د هغه پر کورنی برکتونه ووروه لکه پر ابراهیم علیه السلام او د هغه پر کورنی دې چې ورولی وو، بېشکه ته ستایل شوی او لوی یې).

او ستاینه خاص رب العالمین لره ده، لکه څرنګه چې د هغه د جلال، او د هغه د واکمنۍ له عظمت سره ښایي، ای الله زموږ پر پیغمبر محمد باندې درود او سلام ولېره، او د هغه پر کورنی، د هغه پر اصحابو او پر هغه کسانو چې د قیامت تر ورځې پورې په نیکۍ سره د هغه پیروي کوي.

¹⁶¹ بخاري، په 3370 شمېره، او هغه څه چې په دوه قوسونو کې دي د ابو هريره - رضي الله عنه - له حديث څخه دی، مسلم، په 405 شمېره روايت کړی دی.

فهرست

- 3..... دعاء؛ له کتاب او سنت څخه
- 7..... سریزه
- 8..... د دعا فضیلت
- 16..... له کتاب او سنت څخه دعا

موسوعة المصطلحات الإسلامية
TerminologyEnc.com

موسوعة تضم ترجمات المصطلحات
الإسلامية وشروحاتها بعدة لغات

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

موسوعة تضم ترجمات للأحاديث
النبوية وشروحاتها بعدة لغات

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

موسوعة تضم تفاسير وتراجم
موثوقة لمعاني القرآن الكريم

IslamHouse.com

مرجعية مجانية إلكترونية
موثوقة للتعريف بالإسلام

منتقى
المحتوى الإسلامي

موسوعة تضم المنتقى من
المحتوى الإسلامي باللغات

تحتفل الإسلام بأكثر من 100 لغة

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

